

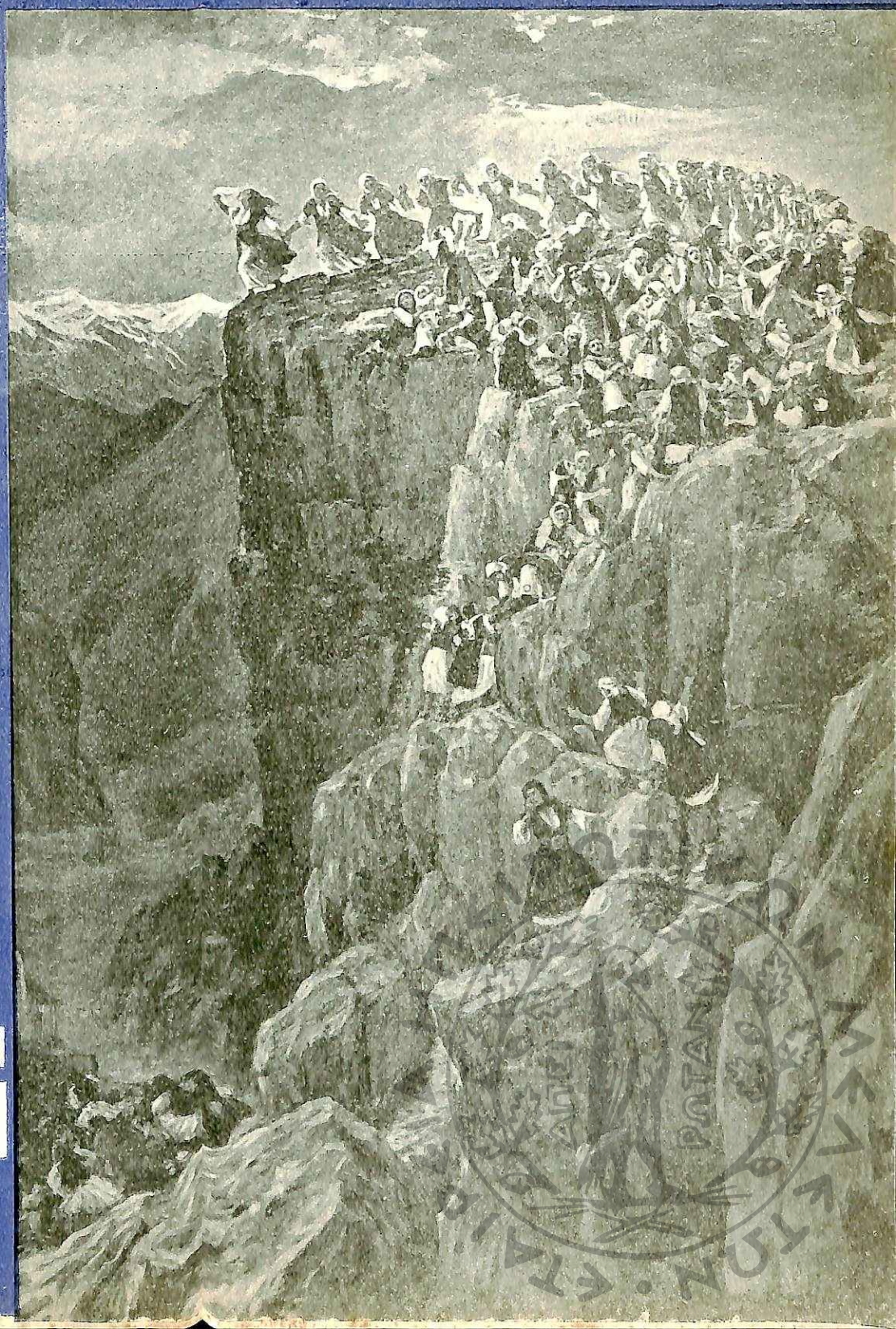
ΕΛΛΗΝΙΚ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΝΙΟΣ
1938

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

HELLÉNIS

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliènes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Συνδρομή έτησία	Δρ. 100
Έξάμηνος	» 60
Έξωτερικού έτησία	» 200
» έξάμηνος	» 100

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:	
Άπλου	Δρ. 10
Διπλου	» 15
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην Ιανουαρίου και είναι προπληρωτέαι.	

Διεύθυνσις και Γραφεία: Άλεξάνδρου Σούτσου 26

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Όλιγα λόγια για την τάξη.—Στήλη Ειρήνης.—Συνομιλία με τα δέντρα, ποίημα G. Carducci, μετάφρ. Στ. Δάφνη.—Θάματα, ποίημα Α. Σημηριώτη.—Η δυσπιστία σκοτώνει, διήγημα υπό Ε. Rainalter.—Στοχασμοί, ποίημα υπό Χρ. Διαμαντοπούλου.—Νέον ποίημα της Σαπφούς, υπό W. Schubart.—Από Βρεφοκοπτεϊον φυτῶριον ζωής, υπό Σ. Μ.—Περιμένοντας την Καφετζού, υπό Α. Ράλλη.—Έκδόσεις.—Ώδη στη ζωή, ποίημα υπό Γ. Κ. Σταμπολή.—Μουσική κίνησις, υπό Μ. Τ. Μ.—Η πρώτη αιχμαλωσία, υπό Ρίτας Μπούμη-Παπα.—Ειδήσεις.—Διαλέξεις, υπό Κατ. Κακούρη.—Στήλη για τις μητέρες, υπό Μ. Β.—Λαογραφικά Πρέσπας-Φλωρίνης, υπό Λαζ. Βασιλάδου.—Και λίγη μαγειρική.—Ώφ. Γνώσεις.—Το κολλάρισμα και το σιδερωμα των ρούχων, υπό Όλ. Κοκκέβη.—Μόδες.

SOMMAIRE:

Quelques mots sur l'ordre.—Colonne de la Paix.—Poèmes par G. Carducci, A. Simiriotti, Chr. Diamantopoulou, Stamboli et Rita Boumi-Pappà.—Le doute tue, nouvelle par E. Rainalter.—Un nouveau poème de Sappho, par W. Schubart.—L'asile des Enfants Trouvés.—Chez la magicienne, par A. Ralli.—Editions.—Critique musicale.—Nouvelles.—Conférences, par Cath. Cacouri.—Conseils pour les jeunes mères, par M. B.—Laographie.—Notre cuisine.—Conseils pratiques.—L'empesage et le repassage du linge, par Ol. Cokkèvi.—Modes.

Η επί του εξωφύλλου εικόνα παριστάνει τὸ Χορὸ τοῦ Ζαλόγγου, ελαιογραφία τῆς κ. Θαλείας Φλωρεΐ-Καραβία.

Έκτελεστική Έπιτροπή τοῦ Έθνικοῦ Συμβουλίου Έλληνίδων

Πρόεδρος: Σμαράγδα Θ. Δημαρά.
Άντιπρόεδροι: Βέρθα Σ. Λέκα, Μαρία Έμμ. Τσουδεροῦ.
Γεν. Γραμματεὺς: Εὐαγγελινὴ Κ. Βάρδα.
Ταμίας: Ρίτσα Γ. Κορομηλά.
Σύμβουλοι: Έλένη Ι. Σιφναίου, Έλένη Ο. Ρουσοπούλου,
Έλλη Μ. Μυλωνά, Άγγελικὴ Χατζημιχάλη. Άλεξάνδρα
Μαντζουλίνου, Ζωὴ Δημητρακοπούλου.
Εἰδικὴ Γραμματεὺς: Φρόσω Δ. Πρωτεκδίκου.

Έπί τῆς Συντάξεως: ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Μόνον ἡ

Πούδρα ἀντέχει εἰσαὐτὴν τὴν δοκιμὴν

Χρῶμα «μάτ» καθαρὸ καὶ γοητευτικὸ ἀπὸ τὰς 9 τὸ πρωὶ μέχρι τὰς 5 τὸ ἀπόγευμα. Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ ξαναποδραρισθῆτε ὁλόκληρὴ τὴν ἡμέρα. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἡγχυμένα ἀποτελέσματα μετὰ τὴν νέαν ἀεροποιημένην πούδρα. Ὁ ἐκπληκτικὸς τρόπος ἀεροποιήσεως εἶνε ἡ ἀνακάλυψις ἐνὸς Παρισινοῦ χημικοῦ. Μόνον ἐλαφρὰ πούδρα, ὅπως ὁ ἀέρας συλλέγεται δι' αὐτὴν τὴν χρῆσιν. Ἐτσι ἐπιτυγχάνεται μία πούδρα δέκα φορές λεπτοτέρα καὶ ἐλαφροτέρα ἀπὸ τὰς συνήθεις. Αὕτῃ ἡ μέθοδος χρησιμοποιεῖται τώρα εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς πούδρας ΤΟΚΑΛΟΝ. Ἰδοὺ διατὶ ἡ πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ ἐξαπλοῦται τόσον κανονικὰ καὶ ὁμοιομόρφως καλύπτουσα τὴν ἐπιδερμίδα μετὰ ἓνα σχεδὸν ἀδιόρατον πέπλον ὠραιότητος, διατὶ δίδει μίαν ὠραιότητα φαινομενικῶς φυσικὴν τόσον διάφορον εἰς ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰς βαρεῖας πούδρας παλαιᾶς μότελεσμα ἀπὸ τὰς εἰδωλὰς τὴν ἐντύπωσιν φτιασιδῶδας, αἱ ὁποῖαι δίδουν τὴν ἐντύπωσιν φτιασιδῶματος. Ἡ πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ κρατᾷ τόσον πολὺ ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος, ὥστε νὰ εἶνε τώρα γνωστὴ ὡς ἡ πούδρα ποὺ κρατᾷ 8 ὥρας. Ἀπαλλάττεσθε ἀπὸ τὴν λιπαρὰν ἐπιδερμίδα, ἀπὸ τὴν γυαλάδα τῆς μύτης καὶ ἀποκτᾶτε ἓνα εὐγενικὸ μάτ χρῶμα ποὺ δὲν τὸ χαλᾷ οὔτε ὁ ἀέρας, οὔτε ἡ βροχὴ ἢ ἐφίδρωσις.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΣΤΙΑΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΕΛΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ Α. Παπακώστα
ΗΜΕΡΟΜ. 10-9-81
ΑΡΙΘ. 30254

Βαθειές φυσικές σκάλες

...δίδουν στο πρόσωπο μία γοητευτική χάρι και δείχνουν μαλλιά υγιή και περιποιημένα. Παρόμοια μαλλιά μπορείτε και υείς να αποκτήσετε. Ξεπλύνετε με προσοχή - έπειτα από το λούσιμο - τὰ μαλλιά σας με "Σεβεκλά,, τὸ ὁποῖον τα ἀποστειρώνει καὶ ἐξουδετερώνει τὰ ἀλκαλικά ἄλατα, τοὺς καταστροφείς τῶν μαλλιών.

● Δύο εἰδῶν Σαμπουάν Τέτ-Νου.

Ἄρ ὑπάρχουν: τὸ Σαμποντόρ γιὰ τὰ ξαν-

θά καὶ τὸ Σαμποζάν γιὰ τὰ σκούρα,

ὅπως καὶ τὸ ὑγρὸ Σαμπουάν συνδυασμένο με τὸ "Σεβεκλά,, "Υγι-

εινὴ καὶ οἰκονομικὴ περιποίησις τῶν μαλλιών. ● Φιάλη Δρχ. 80 καὶ 50.

Ζητήτε ἀπὸ τοὺς κομμει-
κοὺς τὰ μαλλιά σας με τὸ
"ΟΝΑΛΚΑΛΙ,, τοῦ Τέτ-Νουάρ.
Ταχύτης, ὑγείας καὶ ὡμορφιά.

ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΤÊTE-NOIRE

avec cheveclat

ΔΡΧ. 12.50

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΟΙΚΟΣ Π. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ, ΕΡΜΟΥ-ΝΙΚΗΣ 10-ΤΗΛ. 25-739

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Πρὶν γεννηθῇ τὸ παιδί

Τὸ νέο βιβλιάριον CLAXO πραγματευόμε-
νον περὶ τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν
περίοδον τῆς ἐγκυμοσύνης παρέχεται δω-
ρεὰν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων.

ΣΤΑΜ. ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ Α. Ε.

..... ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 22 - ΑΘΗΝΑΙ

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται ἐναντι λήψεως γραμματο-
σήμου τριῶν Δραχμῶν.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

Κρετὸν Τουαλντεζουϊ Τσίντς εἰς διά-
φορα σχέδια ὡς καὶ τούλια Βουὰλ
πλατειὰ καὶ δαντέλλαι εἰς τὸν

"ΡΥΘΜΟΝ,,

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΟΥΛΗΣ 22

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	ΔΡΧ.	30.000.000
ΑΠΘΘΕΜΑΤΙΚΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΑ	"	120.496.050.250

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΞΕΑΛ ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ)

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΝ:

Φιάλαι παντός είδους, Δαμιτζάνες πλεκταί, (Τζάμια) Υαλοπίνακες
Μάτ, Υαλοπίνακες Διαμαντέ, Υαλικά οικιακής χρήσεως. Διάφορα
καλλιτεχνικά υάλινα είδη οικοδομικής (τουβλα, κέραμοι, φωταγωγοί)

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ:

Σιδηροπυρίται Κασάνδρας, Ερμιόνης - Λιγνίται Ώρωπού, Κορύνης.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

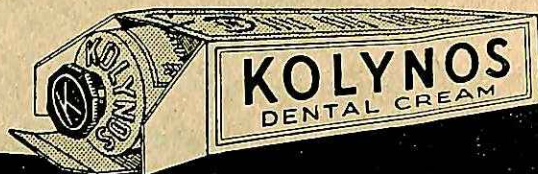
ΟΧΙ ΨΗΓΜΑΤΑ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΝΑ ΕΠΙΦΕΡΟΥΝ
ΑΛΛΟΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ
ΤΟ ΣΜΑΛΤΟ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Οδοντόκρεμες, υπερπεριέχουσιν ψήγματα ή άλλα παρόμοια σκληρά συστατικά είναι καταστρεπτικά για τα σμάλτα των δοντιών. Η ΚΟΛΥΝΟΣ δεν περιέχει γρανίτην, είναι δε ευχάριστη κατά την διάρκειαν του καθαρισμού. Πιστοποιήσατε μόνοι σας τ' ανωτέρω. Επιθέσατε μίαν μικράν ποσότητα ΚΟΛΥΝΟΣ επί ενός καθαρού υφάσματος και γυαλίσατε ένα όξειδωμένον μέταλλον. Θα παρατηρήσετε ότι η ΚΟΛΥΝΟΣ καθαρίζει και γυαλίζει την επιφάνειά του χωρίς ν' αλλοιώνη, ακριβώς όπως καθαρίζει και γυαλίζει τους δόντας, χωρίς νά προκαλή την παρ' μικρότερον καταστροφὴν εἰς τὸ σμάλτο των.

ΛΑΜΠΡΥΝΑΤΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΑΣ ΜΕ "ΚΟΛΥΝΟΣ"

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ Α. Ε. - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1938

ΑΡΙΘ. 6

ΟΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙ

Ἐὰν ζητήσωμε στὸ λεξικὸ τὴν ἐτυμολογίαν γιὰ τὴ λέξι «τάξις», θὰ διαβάσωμε, ὅτι σημαίνει τὴ διευθέτησι τῶν πραγμάτων, σύμφωνα με τὴν κανονικὴ σειρὰ τους, με τὴ θέσι, πού τοὺς ἀρμόζει, σημαίνει ὁμως καὶ ἀρμονία, καλὴ διοίκησι. Ἔτσι ἀντικρύζομε διάφορες πλευρές, πού εἶναι ὅλες πολύτιμες καὶ μᾶς δίδουν μιὰ συνοπτικὴ ἰδέαν περὶ τοῦ τί εἶναι τάξις, γιὰ τὴν ὁποία τόσο γίνεται λόγος —καὶ πού τόσο δύσκολα πραγματοποιεῖται.

Παρατηροῦμεν ἐπίσης, ὅτι ὁ ὀρισμὸς αὐτὸς εὐρύνει τὴ σκέψιν, πού ἔχομε γιὰ τὴν τάξιν: δὲν εἶναι δηλαδὴ ἓνα πρᾶμα μικρό, ἀσήμαντο καὶ ἀνιαρό, πού κόβει τὰ φτερά τῆς φαντασίας καὶ κάνει νὰ φαίνεται ἡ ζωὴ στριμογμένη σὲ σχολαστικὰ στενὰ ὅρια. Ἐὰν ἡ λέξις ξυπνᾷ στὴ θύμησιν ἢ στὴ φαντασίαν μᾶς ἓνα νόστιμο μικρὸ δωμάτιο, τακτοποιημένο με γούστο, με καλολουστραρισμένο παρκέτο, με ἔπιπλα καλοβαλμένα, με ἄσπρες καθαρὲς κουρτίνες, ἓνα δωμάτιο, ὅπου δὲν πρέπει νὰ φωνάζωμε, οὔτε νὰ κάνωμε φασαρίαν, μὴ τυχόν διαταράξωμε τὴν ἰσορροπίαν, θὰ ποῦμε στὸν ἑαυτὸ μᾶς πὼς αὕτὴ ἡ τάξις δὲν εἶναι παρὰ ἓνα σκαλοπάτι στὴ λαμπρὰ ἀνηφορίαν πού φθάνει ὡς τὰ ἄστρα, ὅπου βασιλεῦει ἡ παγκόσμιαν τάξις, πού διέπει τὴν κανονικὴ ἐξέλιξιν τῶν φυτῶν, τὴ μεταμόρφωσιν τῶν πιὸ ταπεινῶν ἐντόμων, ὅσο καὶ τὴν ἀλληλοδιαδοχὴ τῶν ἐποχῶν καὶ τὴ τροχίαν τῶν ἄλλων κόσμων μέσα στὸ ἄπειρο.

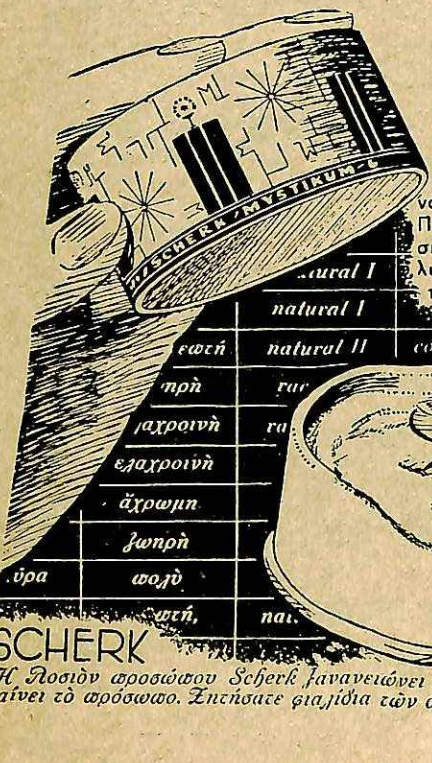
Ἡ «καλὴ τάξις» εἶναι κι' αὕτὴ ἓνας ἀπὸ τοὺς νόμους πού διέπει τὰ κράτη. Σὲ καιροὺς ταραχῶν, κινήματων, δὲν λέμε, ὅτι «διεσαλεύθη ἡ τάξις»;

Τὸ λεξικὸ μᾶς λέγει ἀκόμη, πὼς ἡ τάξις εἶναι ἀρμονία: μὰ δὲν εἶναι οὔτε ἀκρωτηριασμὸς, οὔτε πίεσις, οὔτε ὑποταγή: πρέπει καὶ στὴν πολιτείαν καὶ στὸ σπίτι νὰ ἐπικρατήσῃ διὰ τῆς ἀρμονίας, δηλ. διὰ τῆς καλῆς συνεννοήσεως, διὰ τῆς ἐκουσίας πειθαρχίας, διὰ τῆς φροντίδος γιὰ τὸ σύνολο, πού ἀφίνει στὸν καθένα μιὰ θέσιν, ὅπου θὰ φανῇ χρήσιμος. Δὲν πρέπει ἐπομένως ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν τάξιν νὰ κατανήσῃ μανίαν, νὰ μᾶς παρασύρῃ στὰ ἄκρα, πού θὰ ἦταν ἡ γελοιογραφία τῆς: πρέπει νὰ μείνῃ ἡ τάξις εὐκαμπτη, εὐνόητη καὶ ὄχι τυραννικὴ, νὰ μπορῇ ὁ καθένας μέσα στὴν πολιτείαν καὶ στὴν οἰκογένειαν ν' ἀναπτυχθῇ ἐλευθέρως, νὰ σέβεται συνάμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἄλλου, καὶ νὰ ὑποτάσσεται οἰκειοθελῶς στοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ στὶς διευθύνουσες συνήθειες τοῦ σπιτιοῦ. Σὰν τὰ θεμέλια πού, χωρὶς νὰ φαίνωνται, ἀποτελοῦν τὴ στερεὰ βάση, πάνω στὴν ὁποία στηρίζεται ἡ οἰκοδομή, ἔτσι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ τάξις.

Γιὰ νὰ βασιλεῦσῃ στὸ σπίτι ἡ τάξις πρέπει ν' ἀπλώνεται ὄχι μόνο στὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ στὸ χρόνο καὶ στὰ πρόσωπα. Καὶ ὡς πρὸς τὴν τάξιν στὰ πράγματα εἶνε γνωστὸ τὸ ἀξίωμα: «Μιὰ θέσις γιὰ κάθε πρᾶμα καὶ κάθε πρᾶμα στὴ θέσιν του», με τὴ φροντίδα φυσικὰ νὰ ἐκλέγεται γιὰ κάθε πρᾶμα ἡ κατάλληλη θέσις, ἐκεῖ δη-

Αὕτὴ εἶναι ἑπιτυχία

νὰ βρῆτε τὴν πούδραν πού πηγαίνει στὸν τύπο σας. Γι' αὐτὸ ζητεῖτε τὴν Μυστικὴν Πούδραν καὶ τὸ Κομπάκτ Μυστικὸν σύμφωνα με τὸν πίνακα τοῦ Σέρκ πού εὐρίσκεται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα καὶ σας λέγει ποῖος συνδυασμὸς πηγαίνει καλύτερα στὴν ἐπιδερμίδα σας, τὰ μαλλιά καὶ τὰ μάτια σας. Ἡ πούδρα Mystikum τοῦ Σέρκ στρώνει τόσο καλὰ στὴν ἐπιδερμίδα σας ὥστε ἀφομοιώνεται μ' αὐτήν. Πούδρα Μυστικὸν σὲ κουτιά τῶν Δρ. 80.- καὶ 50.- Κομπάκτ Μυστικὸν Δρ. 40.- Ἐναντὶ 3δρ. γραμμῆς ἀποστέλλεται δείγμα πούδρας καὶ Κομπάκτ. Γεν. Ἀντ.: Οἶκος Π. Ι. Μαγκριώτη, Νίκης 10, Ἀθήναι.

ΠΙΝΑΚΑΣ

εὐγενή	natural I	coral
πρὸν	natural II	
λαχρῶν	ra	
ελαχρῶν		
ἄχρωμ		
ζωρὸν		
ὄρα	ωογὸν	
ωογὸν	ωογὸν	
ωογὸν	ωογὸν	

**νούδρα
Mystikum**

SCHERK

Ἡ Πούδρα προσώπου Scherk βελτιώνει τὸ δερμα, ἀπομακρύνει τὸ ὑπόχρωμα. Ζητήσατε φυλλάδιον τῶν δραχ. 90, καὶ 55.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

λαδή που χρησιμοποιείται και πλάι στα έπιπλα και σκεύη, που εξυπηρετεί. Αυτή δε ή όριζόμενη θέσις πρέπει να είναι γνωστή σε όλους του σπιτιού.

Στα συρτάρια μας καλόν είναι να κάμωμε διαιρέσεις και υποδιαιρέσεις, στα ντουλάπια να θάλωμε κρεμάστρες, καθώς και στους τοίχους καρφιά, εις τρόπον ώστε να θρίσκη κάθε πράμα την θέσι του· μόλις δε τελειώσωμε τη δουλειά μας, δέν πρέπει να παραλείψωμε να θάλωμε το αντικείμενο πάλιν στη θέσι του.

Έαν ύπάρχη πράμα, που απαιτεί ιδιαίτερη τάξι, είναι τα χρήματα. Χωρίς τάξι θα διασαλευθί πολύ γρήγορα ή ισορροπία του προϋπολογισμού. Για να ζούμε με ασφάλεια και αξιοπρέπεια πρέπει να ξέρωμε τί ξοδεύωμε και που τα ξοδεύωμε. Οί καλοί άνθρωποι λένε πως τα κέρματα υπάρχουν για να κυλάν και τα χαρτονομίσματα για να πετάν. Ναί, μά πρέπει να ξέρωμε που κυλάν τα πρώτα και που πετάν τα δεύτερα. Πρέπει λοιπόν να σημειώνωμε τα έξοδα και τα έξοδά μας και να κρατούμε το ταμείο μας με σχολαστική τάξι.

Όλιγώτερους όπαδούς έχει ή τάξις στο χρόνο και το ρητό «μιά στιγμή για κάθε πράμα» προσκρούει, το ξέρομε, στην παραφορτωμένη μας ζωή. "Ας μη ξεχάσωμε όμως, ότι με το να έχωμε τάξι, κερδίζωμε χρόνο και ότι ή χρησιμοποίησις κάθε ώρας, κάθε λεπτού μακραίνει τη ζωή μας. "Αλλά κ' έδω χρειάζεται να είμεθα τακτικοί, χωρίς σχολαστικότητα. "Ωστόσο για να μη αναβάλωμε αιώνίως και ν' αφίνωμε να μαζεύωνται οί απαραίτητες δουλειές μας, ας έχωμε ένα συμπυκνωτή τάξεως για τις εργασίες του σπιτιού, είτε τις κάνωμε μόνοι μας ή με βοηθό.

Η τάξις μεταξύ των ατόμων είναι αποτέλεσμα ανατροφής και ήθικου συναισθήματος. Νομίζωμε, ότι όλοι οί γονείς έπρεπε να σκεφθούν πόσον είναι ανάγκη να ύπάρχη μιá καθιερωμένη τάξις με-

ταξύ των μελών της οικογενείας. "Ας αντίσταθουν στην όλέθρια μόδα να υποτάσσωνται στα παιδιά τους, και να τα κάνουν, όπως δυστυχώς συχνά συμβαίνει, κυρίαρχους του σπιτιού. Τα παιδιά έχουν ανάγκη καθοδηγήσεως. Με το να ξέρουν ότι μπορούν να στηριχθουν πάνω στη σκέψι, στη θέλησι, στη δύναμι των γονέων, θ' αποφύγουν νεύρα, κούρασι, άπειθαρχίες, που είναι κακές για την υγεία και το χαρακτήρα, και για το παρόν, όσο και για το μέλλον.

Είθε γονείς, μείνατε γονείς, αυτή είναι ή τάξις. Σεβασθήτε την τάξι αυτή ή αγάπη και ή έμπιστοσύνη των παιδιών θα σας ανταμείψουν.

"Ενα λόγο θα σας πούμε ακόμα, που ή κάθε μιá σας, αγαπητές αναγνώστριες, πρέπει να τον έγκολπωθήτε και που είναι πηγή ειρήνης, αλλά και δυνάμεως. "Ο λόγος αυτός είναι: «Είμαι έν τάξει! Στέκομαι εκεί που πρέπει, κάνω ό,τι πρέπει, διευθύνω το σπίτι μου και κάνω τις δουλειές μου με τάξι, με πειθαρχία, αλλά και με χάρι και κέφι. Είμαι το στήριγμα και ή έμπιστη σύντροφος του συζύγου μου και των παιδιών μου, βοηθώ εκείνους, με τους όποιους έρχομαι σ' επαφή και που χρειάζονται τη βοήθειά μου, και μέσα στην κοινωνία είμαι στοιχείον προόδου και άρμονίας».

Είθε σε όλες τις στιγμές του θίου σας, στις δύσκολες και στις χαρούμενες, να έχετε την πεποίθησιν, ότι «είθε έν τάξει».

Στήλη Ειρήνης

Ο Louis le Fur εις την «Vie Intellectuelle» δίδει μερικά χαρακτηριστικά σημεία για τη χριστιανική αντίληψι του Διεθνούς Δικαίου. "Όπως στην κοινωνία, ό πρωταρχικός όρος της όμαδικής συμβιώσεως είναι ή καταδίκη της βίας και ή υπαγωγή του καθενός υπό τον νόμο, έτσι και στην Κοινωνία των Έθνών ή βία, ήτοι ό πόλεμος, πρέπει κατ' αρχήν να καταδικασθί, στη θέσι του δε να έλθη ή διά της νομικής και ειρηνικής διαδικασίας λύσις των μεταξύ των έθνών αναφυομένων διαφορών. Γι' αυτό πρέπει να προταγανδισθί και ν' αναπτυχθί το πνεύμα της αγάπης, της δικαιοσύνης και της ειρήνης, αί διεθνείς συνθήκαι πρέπει να είναι δίκαιαι, να μη μεταβάλλωνται αυθαίρετως και, τέλος, όλα τα κράτη πρέπει να θεωρούνται ίσα στον καταμερισμό των εύθυνών, για τις τυχόν παραβάσεις.

Τί κοστίζει ή έξεωπλισμένη ειρήνη; "Από τας στατιστικάς της Κ. Τ. Ε. μαθαίνωμε, ότι κατά το 1937 τα διάφορα κράτη έδαπάνησαν 357 δισεκατομμύρια φράγκα για τους έξοπλισμούς των. "Επειδή λοιπόν μερικά κράτη δέν αποθλέπουν εις άλλο τι παρά εις το να ίκανοποιήσουν τας κατακτητικάς φιλοδοξίας των, ό κόσμος καταδικάζεται εις την δυστυχίαν.

Μερικοί παραπονούνται, ότι ή Κ.Τ.Ε. και ή ειρηνευτική όργάνωσις της είναι δαπανηρά. Συγκρίνονται όμως τα έξοδα αυτά με τα των έξοπλισμών;

Πώς να σώσωμεν την ειρήνην.

Παραθέτομεν περικοπήν του άρθρου της κυρίας Duchéne προέδρου του Διεθνούς Συνδέσμου Γυναικών:

«Αί γυναίκες του Συνδέσμου μας ανήκουν σε διάφορες κοινωνικές τάξεις, όλες όμως ζητούν την ειρήνην. Ποία είναι τα καλλίτερα μέσα για να την υπερασπίσωμεν; Πρέπει όλα τα κράτη να άπαντήσουν στην έκκλησι του Προέδρου Ροϋζβελτ, να ένωθουν και να απαιτήσουν τον σεβασμόν των συνθηκών και του διεθνούς νόμου. "Εξ άλλου αδιάκοπα πρέπει να ζητούν την άυστηράν εφαρμογήν της συνθήκης της Κ.Τ.Ε. "Αν έφηρμόζετο αυτή έξ αρχής θα άνεστέλλοντο όλαί αί επιθέσεις.

»Αλλά αί έλπίδες μας στηρίζονται σε μιá Κ.Τ.Ε. ένισχυομένην, αναζωογονημένην, με την απαραίτητον εισφοράν των λαϊκών όμάδων.

»Έχομεν την πεποίθησιν, ότι ή ειρήνη θα σωθί μόνον με την στενήν αλληλεγγύην μεταξύ

των κρατών, που θέλουν ειλικρινώς την ειρήνην, για μιάν ένέργειαν από κοινού προς αυτόν.

»Όσον άφορā την Κ. Τ. Ε. ζητούμε μιá σημαντικώτερα συνεργασία των γυναικών στο έργον της. "Εκεί, όπως και άλλου, αί διοικήσεις είναι στας χείρας των άνδρων. "Εν καιρώ πολέμου αί γυναίκες κινδυνεύουν έξ ίσου με τους άνδρας.

»Έχουν λοιπόν το δικαίωμα να αντιπροσωπεύωνται και αυτά σε όλες τις όργανώσεις για την υπεράσπισι της ειρήνης, όπως έχουν άλλως τε, και το καθήκον να εξυπηρετούν την ειρήνη σε κάθε ειρηνευτική προσπάθεια.

Giosué Carducci

Συνομιλία με τα δέντρα

Σέ, που σ' έρμους γκρεμούς ίσκιο χαρίζεις
δε σ' αγαπώ γερτή θαλανιδιά,
γιατί τρελλών κατακτητών στολίζεις
την κεφαλή με τ' άπαλά κλαδιά.

Όυτε σέ, δάφνη άκαρπη, που θρίζεις
κι' όλο άπατάς, ή μες στη χειμωνιά
όταν με περηφάνεια πρασινίζεις,
ή σε Ρωμαίων κεφάλια φαλακρά.

Κλήμα μου, έσε αγαπώ, με τ' άνθισμένα
πλοκάμια, που χαρά σκορπάς στα στήθη
και μου χαρίζεις τη σοφή τη λήθη.

Μά πιο πολύ αγαπώ, έλάτη, έσένα,
που φέρετρο σε τέσσερις σανίδες
θα κλείσεις μου τις μάτιαες έλπίδες.

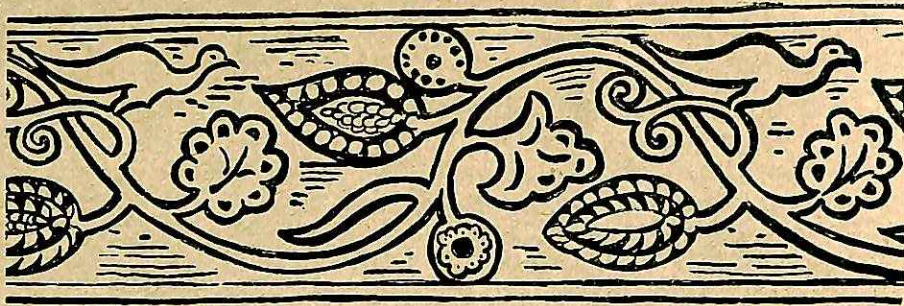
Μετάφρασις ΣΤ. ΔΑΦΝΗ

Θάματα

Τριγυρισμένος από θάματα
διαθαίνει σάμπως θάμα κι' ό έαυτός μου
στο μυστήριο το διάφανο του κόσμου,
το φώς μου θαμπώνουν όράματα.
Ουράνιες θάλασσες ή έκταση έντός μου
οί πέτρες με κοιτούν κατάματα
κι' ή αγάπη μου γυρνάει σε κλάματα
κι' άνιστόρητος είν' ό καημός μου,
δικοί σας που είστ' έσεις κι' εγώ δικός μου,
άνεμοι, δέντρα, άνθρωποι, πράματα.

Κι' έσύ, ή ψυχή μου, ή ώρια ως τη συχώρια
κοντά μου τόσο, ώϊμέ! και τόσο χώρια!

(«Όνειρών "Ησίοι») ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

Erwin H. Rainalter

Ἡ δυσπιστία σκοτώνει

Ὁ μαρκήσιος ντὲ Σαρσύ, σύμβουλος τοῦ βασιλῆα ἐκείνου, πού ἡ ἐπανάστασις τοῦ εἶχε ἀφαιρέσει καὶ τὸ θρόνο καὶ τὴ ζωὴ, ἦταν ἀπὸ τοὺς ἄνδρες, πού σὲ μιὰ ἐποχὴ εὐτυχίας καὶ λάμψης εἶχε τὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου στραμμένα ἐπάνω του. Τὴ δημοτικότητα βέβαια τὴ χρεωστοῦσε κυρίως στὴν ἐπιρροή, πού εἶχε πάνω στὸ βασιλῆα· ἀλλὰ ἡ πολιτική του αὐτὴ θέση δὲν θὰ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ εἶναι τόσο γνωστός, ἐὰν δὲν εἶχε ὡς σύζυγο μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ωραίες καὶ χαριτωμένες γυναῖκες, μιὰ νεαρὰ Αὐστριακὴ, πού εἶχεν ἔλθει στὴ Γαλλία μαζὺ μὲ τὴ βασίλισσα Μαρίαν Ἀντουανέτταν. Ὅπως ἐσαγήνευσε τότε, ὡς νεαρὰ κυρία τῆς τιμῆς, ἀμέσως τὸν μαρκήσιο, ἔτσι εἶχε κατακτήσει μὲ τὴ χάρις τῆς καὶ ὅλους, πού τὴν ἐγνώριζαν.

Στὶς γιορτὲς τοῦ παλατιοῦ ἦταν τὸ λαμπρότερο ἀστέρι καὶ στὸ δρόμο τὴν παρακολουθοῦσαν οἱ ἄνδρες μὲ πύρινες ματιές, ὅταν περνοῦσε μὲ τὸ ἀμάξι τῆς μπροστὰ τοὺς. Ὁ θαυμασμός τους ὅμως δὲν τὴν ἀγγίζε, διέβαινε ἀδιάφορη καὶ ἄθικτη ἀνάμεσα στὴ λατρεία, πού τὴν περιέβαλλε. Στὸ Παρίσι τότε ἦταν ἀσυνήθιστο πρᾶμα, οἱ ὥραιες γυναῖκες νὰ εἶναι καὶ πιστές. Ἡ Μαρία ὅμως ντὲ Σαρσύ ἦταν πιστὴ· ὑψώθηκε ἀπὸ τὸν ἄνδρα, πού τὴν εἶχε βάλει στὸ πλάϊ του, γιὰ νὰ πέση μαζὺ του. Ἐμεινε στὸ

πλευρό του, ὅταν ἡ Ἐπανάσταση ἀπὸ τὴ λάμψη τὸν ἔρριξε στὸ σκοτάδι καὶ τρέμοντας ἀπὸ τὸ φόβο ἔμεινε μόνη τῆς σ' ἓνα κελί, ὅπου τὴν καταθλιπτικὴ σιγὴ διέκοπταν μόνο τὰ θαρεῖα δῆματα τοῦ σκοποῦ, πού τὴ φρουροῦσε. Ὁ κόσμος ὁ δικός της ἦταν μακριὰ—πολὺ μακριὰ, πῶς ἀπὸ τὸ ψηλὸ παραθυράκι τῆς φυλακῆς—γιατί κι' αὐτὴν τὴν Μαρία εἶχε σαρώσει ἡ θύελλα.

Ὁ μαρκήσιος καὶ ἡ μαρκησία, ὡς φυλακισμένοι, εἶχαν τὴν αὐτὴ τύχη, μὲ χίλιους ἄλλους, καὶ τὴ μοῖρα αὐτὴ ἔπρεπε νὰ τὴν ὑποστοῦν, ὅπως τόσοι ἄλλοι, σὰν μίαν ἀδυσόπητη συμφορά, ἐὰν δὲν συνέβαινε κάτι τι ἀπρόοπτο. Τὸ μοιραῖο αὐτό, τὸ ἀπρόοπτο στὴν περίπτωσή αὐτή, ἦταν ὅτι διευθυντὴς τῆς φυλακῆς ἔτυχε νὰ εἶναι ὁ δικηγόρος Θιβάρ, πού πρὶν ριχτῇ στὴν πολιτική, ἦταν ἀπὸ τοὺς πιὸ φανατικούς θαυμαστάς τῆς Μαρίας. Οὔτε ὥραίος ἦταν ὁ Θιβάρ, οὔτε ἐλκυστικός· ἦταν ὅμως ἐξυπνότατος καὶ εἶχε θερμὴ, ἀνήσυχη καρδιά, πού κυβερνοῦσε τὸ μυαλό του καὶ μὲ τὸ μῖσος καὶ μὲ τὸν ἔρωτα.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μῆκε ἓνα θρά. δυ στὸ κελὶ τῆς μαρκησίας, πού ἀναντινάχτηκε τρομαγμένη, σὰν τὸν εἶδε. Ὁταν ὅμως τὸν ἀνεγνώρισε, φάνηκε στὰ μάτια τῆς κάποια λάμψη χαρᾶς ἀπὸ τὴν ἐλπίδα πὼς αὐτός, ὁ ἄλλοτε γνω-

στός της, θὰ μπορούσε νὰ συντελέσῃ στὴν ἀπελευθέρωσή της. Ἡ ἐλπίδα αὐτὴ τὴν ἔκαμε ἀκόμα πιὸ ὥραία στὰ μάτια τοῦ Θιβάρ, ζωντάνεψεν ὅμως ὅλο του τὸ μῖσος γιὰ τὶς ταπεινώσεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμούς, πού εἶχεν ὑποστῇ, καὶ τοῦ ἐμφύσησε ἀχαλίνωτο καινούριο πόθο. Ἀμέσως ἔστρωσε τὸ σχέδιό του. Ζυγώνοντας τὴ μαρκησία, τῆς φίλησε τὸ χέρι: «Κυρία μου, εἶπε, «θὰ εἶμαι ὁ πιὸ εὐτυχὴς τῶν ἀνθρώπων, ἂν μπορέσω νὰ σᾶς φέρω τὴν ἐλευθερίαν. Πράγματι, θαρρῶ πὼς δὲν θὰ μείνετε πιά πολὺ σ' αὐτὴ τὴν τρώγλη...».

Ὅταν ἡ μαρκησία ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἔσκυψε νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι, ἐκεῖνος τὸ τράβηξε:

«Ἐχω ὅμως μερικοὺς ὅρους», ἐπρόσθεσε. «Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ σᾶς».

Καὶ τότε τῆς φανέρωσε τὸ σχέδιό του, πού τοῦ ἀπέσπασε τὸ προσωπεῖο. Ἡ μαρκησία θὰ παραδίδονταν στὸ Θιβάρ καὶ τὸ τίμημα θὰ ἦταν ἡ ἐλευθερία ἡ δική της καὶ τοῦ συζύγου της. Σὰν ἤκουσε τὴν ἀπαίτησι, τὴν ἔπιασε τρεμούλα καὶ χλώμιασε, ἀλλὰ συνῆλθε ἀμέσως, ἀνέκτησε τὴν ψυχραιμίαν της· μιὰ καὶ μόνη σκέψη ἐγέμισε τὴν καρδιά τῆς ὥραίας αὐτῆς γυναίκας, πού πρὶν ἀπὸ λίγες ἀκόμα ὁδομάδες, περνοῦσε μὲ χαμόγελο μπρὸς ἀπὸ τοὺς κρημνοὺς τῆς ζωῆς: νὰ σώσῃ τὸν ἄνδρα της καὶ νὰ τὸν ἀποδώσῃ πάλιν ἐλεύθερο στὸν κόσμον. Ἐκείνη, μὰ τὸ Θεό,—θὰ ἤξερε νὰ πεθάνῃ!

Ὁ Θιβάρ, πού ὡς τόσο εἶχε μαντέψει στὰ μάτια τῆς μαρκησίας μιὰ ἀστραπιαία ζύγιση τῶν πραγμάτων, καὶ ὑποψιάζονταν 'καμμιὰ παγίδα, δὲν εἶχε τελειώσει, καὶ θέλοντας νὰ τῆς φράξῃ κάθε διέξοδο, σκέφτηκε ἓνα σατανικὸ μέσον, πού οὔτε κἂν πρωτότυπο ἦταν, ἓνα μέσον μελοδραματικόν, πού οἱ Παρισινοὶ ποιηταὶ τὸ εἶχαν μεταχειρισθῇ πολλὰς φορές στὶς κωμωδίες τους. Τὴ Μαρία δὲν τὴν εἶχε στὸ χέρι του, ἐφ' ὅ-

σον δὲν τὴν εἶχε ἀποσπάσει ἀπὸ τὸν ἄνδρα της—πὼς θάταν τόσο ἐπιπόλαιος νὰ ἐμπιστευθῇ σὲ γυναῖκα! Ἔτσι λοιπὸν θὰ τὴν ἀνάγκαζε νὰ γράψῃ μιὰ ἐνοχοποιητικὴ ἐπιστολή, πού θὰ τῆς τὴν ὑπαγόρευε, πού θ' ἄνοιγε ἓνα ἀγεφύρωτο χάσμα μεταξὺ τῶν συζύγων. Ὁ Θιβάρ εἶχε καὶ ἄλλοτε συντάξει αὐτοῦ τοῦ εἵδους φιλολογικὰ κατασκευάσματα, καὶ εἶχε πεποιθήσῃ ὅτι θὰ ἐπετύγχανε καὶ τώρα.

Ἡ Μαρία τὸν ἄκουσε ἀκίνητη. Ὑστερὰ ἐπῆγε κοντὰ στὸ τραπέζι καὶ κάθησε: «Ὑπαγορεύσατε», εἶπε μὲ ψυχραιμία. Καὶ ὁ Θιβάρ, πού φοβοῦνταν δάκρυα καὶ ἀπελπισίες, ἦταν τόσο ἐκπληκτος γιὰ τὴν παράδοξη προθυμία, πού σχεδὸν τὰ ἔχασε. Ὑστερὰ ὅμως τῆς ὑπαγόρευσε, δισταστικὰ κάπως, ἓνα γράμμα, πού ἦταν ἀληθινὸ τεχνούργημα ἀτιμίας.

Ὅταν τελείωσεν ὁ Θιβάρ, ἡ Μαρία δίπλωσε τὸ χαρτί καὶ τοῦ τὸ ἔδωσε. Πὼς ἦταν δυνατό νὰ χαμογελάσῃ; Πραγματικά, ἔχαμογέλασε ἀνεπαίσθητα, εἰρωνικά· ἐννοιωθε τὸν ἑαυτὸ τῆς σχεδὸν ἐλεύθερο καὶ ἀκίνδυνο τὸ δίχτυ, πού ἐπλεκεν ὁ Θιβάρ γύρω της· γιατί στὸ λογαριασμὸ, πού ἔκανε ἐκεῖνος, παράθλεψε ἓναν παράγοντα: τὸν ἔρωτα τοῦ μαρκησίου. Πὼς ἦταν δυνατόν νὰ δώσῃ ἐκεῖνος πίστιν σὲ μιὰ τέτοια ἐπιστολή; Ἀμέσως θὰ καταλάμβανε τὴ πλεκτάνη.

«Ἐγὼ ἔκαμα τὸ χρέος μου», εἶπε. «Αὐριο θὰ μοῦ φέρετε ἐδῶ ἐλεύθερο τὸν μαρκήσιο».

Ὁ Θιβάρ ἔνευσε καταφατικά, ἔφυγε, καὶ τὰ βήματά του χάθηκαν στὴ σιγὴ τῆς φυλακῆς.

Τὸ ἄλλο πρωὶ ξαναῆλθε πρᾶγματι καὶ πίσω του μῆκε στὸ κελὶ ὁ Σαρσύ. Ἡ Μαρία εἶδε τὸν ἀγαπημένο της στὸ σκοτάδι τῆς πόρτας. Πόσο τῆς φαίνονταν χλωμὸ καὶ ταραγμένο τὸ ὥραϊο κ' εὐγενικὸ πρόσωπό του. Ἡ καρδιά τῆς ἐσκίρτησε, ἤθελε κάτι νὰ πῇ, μὰ τὰ λόγια

πνίγονταν στα χείλια της. "Εκαμε ένα βήμα πρὸς τὸν ἄνδρα της καὶ σήκωσε τὰ χέρια, ἐκεῖνος ὅμως.... Τί ἦταν αὐτὴ ἡ ψυχρότης; Οὔτε τῆς μίλησε, οὔτε ἐπῆγε σιμὰ της, τὸ κορμί του ἔτρεμε. Ὁ Θιβάρ στέκονταν παράμερα καὶ παρακολουθοῦσε τὴ συνάντησιν αὐτὴν, χωρὶς νὰ πῇ λέξη. Εἶδε πῶς ἡ μαρκησία ἐκύτταζε τὸν ἄνδρα της μὲ φόβο καὶ ἀπορία, σὰν νὰ τὸν ρωτοῦσε, νὰ τὸν ἐξώρκιζε.

Καὶ τέλος ἄκουσε τὸν Σαρσὺ νὰ λέη:
«Ἐγράψατέ ἓνα γράμμα, κυρία μου, ἓνα χαριέστατο γράμμα. Μοῦ τὸ ἔδειξαν, κ' ἔτσι κάθε λόγος μου εἶναι περιττός. Μοῦ εἶπαν ἀκόμη, πῶς μὲ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν θὰ μοῦ δοθῇ ἡ ἐλευθερία. Ἐγὼ ὅμως δὲν τὴν θέλω τὴν ἐλευθερίαν, δὲν ἔχω πιά τίποτε νὰ χάσω, οὔτε νὰ κερδίσω....».

Ἡ μαρκησία ἔβγαλε μιὰ σπαρακτικὴ κραυγὴ. Ἡ ἀμφιβολία, ἡ δυσπιστία αὐτῆς, ποὺ τὴν ἀρνήθηκε στὴν ψυχὴ της μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλια, τὴ χτύπησε σὰν γροθιά στὸ πρόσωπο. "Οσες ἐλπίδες τῆς εἶχε δώσει ὁ παιδικὸς της ἡρωϊσμός, κρημνίστηκαν, τὴν ἔρριξαν πάλιν σὲ φρικιαστικὸ σκοτάδι. Ἐπῆγε κοντὰ στὸ μαρκήσιο, ἄρπαξε τὸ υπράτσο του κ' ἐτραύλισε: «Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἄκουσέ με· ἐπίστεψες, ἐπίστεψες πραγματικά....».

Κι' ἔπειτα ἔγινε ἄφωνη, ὠρθώθηκε μὲ ψυχρὴ ὑπερηφάνεια, ἐγύρισε πρὸς τὸν Θιβάρ, ποὺ τὸ πρόσωπό του ἦταν ἀσάλευτο, σὰν μαρμαρωμένο:

«Φίλε μου», τοῦ εἶπε, «σ' ἀγαπῶ. Σ' ἀγαποῦσα πάντα! Ἀκοῦς; Μόνο σένα ἀγαποῦσα πάντα....».

"Ολα τὰ ἱστορικὰ ἔγγραφα ἀναφέρουν, πῶς ὁ μαρκήσιος καὶ ἡ μαρκησία ντὲ Σαρσὺ ἀνέβηκαν στὴ λαιμητόμο. Ἡ μαρκησία ἀπέθανε ἀμίλητη, μ' ἓνα περιφρονητικὸ χαμόγελο, σὰν ἄνθρωπος, ποὺ δὲν εἶχε τίποτε πιά νὰ ζητήσῃ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον.

Μετάφρασις Ε. Ρ.

Ἡ κυρία "Εδλα Νάζου, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ε. Σ. Ε. διὰ τὸ Διεθν. Συνέδριον Γυναικῶν στὸ Ἑδιμβούργον.

Στοχασμοὶ

Στὴν κ. Ἑλένη Ρουσοπούλου

Παίζουνε στὸν ἀέρα οἱ γλάροι,
πάνε κ' ἔρχονται, θυθᾶνε
μὲ ἄσπρη καὶ περίσσεια χάρη
τὸ καράβι ἀκολουθᾶνε.

Γράφει στὸ γυαλὸ τὸ κύμα
μιὰ ἀξεδιάλυτη γραφή.
Πάντα θρίσκεται ἓνα σχῆμα
γιὰ τὴ σκέψη τὴν κρυφὴ.

"Ονειρο φαντάζει ἡ πλάση,
ποὺ τὸ νεῖρεται ὁ Θεός·
μέσ σὲ τοῦτο ἔχει φωληάσει
τῶν πνευμάτων ὁ λαός.

Κάτι ἀπάντεχο τ' ἀγέρι
λέει στὸ κύμα ποὺ πονεῖ.
Πάντα θρίσκεται νὰ φέρῃ
τὴν ἐλπίδα μιὰ φωνή.

Τὸν ὀρίζοντα ἔχουν κλείσει
μαῦρα σύννεφα ἐπικά.
Ἐνας ἄγγελος στὴ δύση
μάχεται καὶ τὰ νικᾷ!

Κηφισιά 1938

ΧΡ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Wilhelm Schubart

Εὐρέθη νέον ποίημα τῆς Σαπφοῦς

Ἡ Ἱταλὶς ἀρχαιολόγος Μήδεια Νόρσα ἀνεκάλυψε πέρυσι ἓνα νέον ποίημα τῆς Σαπφοῦς, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε μὲ ἐκτενὴ ἑρμηνείαν. (*) Τὴν δυσκολώτατη αὐτὴ ἐργασία τὴν ἐξετέλεσε γοργὰ καὶ μὲ πρωτοφανὴ ἀκρίβεια καὶ ἐχάρισε σὲ ὅλους τοὺς φίλους τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς ποιήσεως ἓνα πολύτιμον δῶρον. Τοὺς στίχους τοὺς βρῆκε γραμμένους πᾶνω σ' ἓνα ὄστρακον, δηλ. σὲ κομμάτι σπασμένου πήλινου ἀγγείου στὴν Αἴγυπτον· τὰ φύλλα παπύρου ἦταν στοὺς παλινοὺς χρόνους ἀκριβὰ καὶ συχνὰ μεταχειρίζονταν γιὰ πρόχειρες σημειώσεις, αὐτὰ τὰ πήλινα κομμάτια, ποὺ ὑπῆρχαν στ' ἀπορρίμματά κάθε νοικοκυριοῦ.

Ἀνάμεσα στὰ μύρια κουρελιασμένα φύλλα παπύρου καὶ σπασμένα πήλινα ἀγγεῖα, ποὺ διεφύλαξεν ἕως σήμερα ἡ Αἴγυπτος στὰ σκουπίδια καὶ στὰ συντρίμματα τῶν ἀρχαίων τῆς πόλεως, εὐρέθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα πενήντα χρόνια πολλὰ ὑπολείμματα τῆς ἐλληνικῆς ποιήσεως. Ἡ Αἴγυπτος, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου ἦταν ἐπὶ μίαν χιλιετηρίδα ἰσχυρὸν κέντρον ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ· μόλις δὲ τὸ 641, ὅταν τὴν κατέκτησαν οἱ Ἀραβες, ἐξεδιώχθη τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ Ἀραβικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Ἐνῶ ὅμως σὲ ἄλλες χώρες ἐξηφανίσθησαν καὶ κατεστράφησαν τόσα χειρόγραφα, ἐπιστολαὶ καὶ ντοκουμέντα, τὸ ξηρὸ κλίμα τῆς Αἰγύπτου καὶ ἄλλοι εὐνοϊκοὶ ὅροι διετήρησαν πολλὰ ἐλληνικὰ βιβλία, ποὺ εἶναι κατὰ αἰῶνες ἀρχαιότερα τῶν πιὸ παλινῶν χειρογράφων τοῦ μεσαίωνος. Βέβαια, τὰ περισσότερα εἶναι σὲ κακὴ κατάστασι καὶ ἐφθαρμένα ὑπολείμματα ἑνὸς παπυροκυλίνδρου, πρέπει ὅμως νὰ τὰ δεχώμεθα ὡς ἀνεκτίμητες προσφορές.

Ἰδιαίτερη εὖνοια τῆς τύχης μᾶς ἐχάρισε σχετικῶς πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς Σαπφοῦς. Ὡς πρὸ σαράντα χρόνων ἡ ποιήτρια ἦταν γνωστὴ σχεδὸν μόνον ἀπὸ ὅσα ἀνέφεραν περὶ αὐτῆς μεταγενέστεροι Ἕλληνες συγγραφεῖς. Ὑπῆρχεν ἐν τούτοις ἓνα ἀκέραιον ποίημα, μιὰ προσευ-

χὴ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, κ' ἓνα ἄλλο, τοῦ ὁποίου λείπει τὸ τέλος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχομε μεμονωμένους στίχους, ἐνίοτε μόνον μία, δύο λέξεις, ποὺ ἡ γλωσσικὴ τους μορφή ἐπέσυρε τὴν προσοχὴ τῶν γραμματολόγων. Ἀπὸ τὰ παπυρόφυλλα τῆς Αἰγύπτου ἐδιπλασιάσθη σχεδὸν τὸ ὑπάρχον ὕλικόν· νὰ μὲν δὲν μᾶς ἔδωσαν κανένα ἀκέραιον ποίημα, ἀλλὰ πάντως ἀρκετὸ, ὥστε νὰ μπορούμε νὰ παρακολουθήσωμε τὴ σκέψιν τῆς ποιητρίας ὡς τὸ τέλος.

Τὰ ποιήματα τῆς Σαπφοῦς, ποὺ τὰ συνέθετεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ ὠρισμένες εὐκαιρίας, τὰ ἀπήγγελλε καὶ τὰ τραγουδοῦσε πρῶτα στὸν κύκλο τῶν ἀγαπημένων της κοριτσιῶν καὶ δὲν ἐχρειάστηκε νὰ τὰ καταγράψουν, ἀφοῦ καὶ οἱ ραψωδίες τοῦ Ὀμήρου ἔζησαν ἀγραφες. Κανεὶς δὲν ξέρει ἂν ἡ Σαπφὼ τὰ κατέγραφε μόνη τῆς ἢ ἂν καμμιά μαθήτριά της, ποὺ ζοῦσε περὶ τοῦ 600 π. Χρ., συνέλεξε τὰ τραγούδια τῆς πατρίδος της Λέσβου καὶ τὰ ἐξέδωκε. Πάντως εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὰ τραγούδια αὐτὰ ὑπῆρχαν κατὰ τὸν Ε'. καὶ Δ'. αἰῶνα π. Χρ. εἰς θιβλίον. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ γλῶσσα τῶν ἐκδόσεων αὐτῶν ἦταν κάπως ἀσυνήθιστη, οἱ Ἀλεξανδρινοὶ τοῦ Β' π. Χρ. αἰῶνος τὰ ἐπεξεργάσθησαν, ὅπως καὶ τὸν Ὀμηρον καὶ ἄλλα παλινῶν λυρικὰ ποιήματα. Ἐπὶ τῇ θάσει τῶν παλινῶν χειρογράφων ἔκαμαν, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν καινουργῶν ἐκδόσεων, ποὺ ἔγιναν πρωτότυπες γιὰ τὴ μεταγενέστερη παράδοσι. Αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὴ Σαπφὼ. Ἐκεῖνο ποὺ ὑπάρχει σήμερα βασίζεται ἐπὶ τῶν Ἀλεξανδρινῶν ἐκείνων ἐκδόσεων. Θέλομεν νὰ πιστέψωμεν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι φιλόλογοι εἰργάσθησαν εὐσυνείδητα, πρέπει ὅμως νὰ τὸ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τοὺς στίχους τῆς Σαπφοῦς τοὺς διαβάζομεν μόνον στὴν Ἀλεξανδρινὴν τοὺς μορφήν, χωρὶς νὰ εἴμεθα βέβαιοι γιὰ τὴν ἀρχικὴν τοὺς γλῶσσαν. Τὴ σχετικὴ μουσικὴ τὴν παρέλειψαν οἱ Ἀλεξανδρινοὶ· σὰν γνήσιοι φιλόλογοι ἐνδιαφέρονταν μόνον γιὰ τὸ κείμενον. Γι' αὐτὸ δὲν γνωρίζομεν τίποτε περὶ τῆς μουσικῆς.

Ἡ Σαπφὼ συνέθεσε τὰ ποιήματά της στὴ διάλεκτο τῆς πατρίδος της Λέσβου, φυσικὰ δὲ ἦταν ἐπηρεασμένη καὶ ἀπὸ τὴ γλῶσσαν τοῦ Ὀ-

M. Norsa, Dai Papiri della Società Italiana. Bologna 1937.

μήρου, ὅπως κάθε μεταγενέστερος ποιητής. Ἡ γλῶσσα ὅμως αὐτὴ ἦταν γιὰ τοὺς Ἀλεξανδρινούς γραμματολόγους ξένη, κ' ἐπομένως πολὺ θ' ἄλλαξαν καὶ θὰ διέστρεψαν. Πόσον δύσκολη ἀπέβαιναν ἡ ἐργασία γιὰ τοὺς μετέπειτα συγγραφεῖς, ποὺ ἤξευραν καὶ μεταχειρίζονταν μόνον τὴν κοινὴν, καθομιλουμένην! Ὁ ἀντιγραφεὺς συναντᾷ μιὰ λέξι, ποὺ δὲν τοῦ ἀρέσει, γιὰτὶ τοῦ εἶναι ξένη, ἀρχίζει νὰ σκέπτεται, σχηματίζει μιὰ φράσι δική του, ὅπως τὴν νομίζει αὐτὸς σωστή, ἢ παρεμβάλλει λέξεις καὶ τύπους τῆς καθομιλουμένης· ὁ ἐπόμενος ἀντιγραφεὺς ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμά του, καὶ ἴσως διαβάζομε σήμερα κάτι τί, ποὺ οὔτε εἶπε, οὔτε ἦταν δυνατόν νὰ εἴπῃ ἡ Σαπφώ. Μπορεῖ ἄλλος ἀντιγραφεὺς νὰ μὴ σκέφθηκε διόλου, νὰ ἔκαμε λάθη, νὰ παρέλειψε λέξεις, ἢ καὶ ὁλόκληρους στίχους.

Γι' αὐτὸ πρέπει, ὅπως σὲ κάθε γραπτὴ παράδοσι, ἀκόμα περισσότερο στὴ Σαπφώ, νὰ ἐξετασθῇ τὸ λεκτικόν, πρὶν γίνῃ λόγος γιὰ τὸ νόημα τοῦ περιεχομένου. Ἀφίνομε κατὰ μέρος τὰ κενά, ποὺ ἡ συμπλήρωσις των εἶναι δύσκολη, ὅσον κ' ἐπικίνδυνη, ἀλλὰ καὶ τόσο σασγι-νευτική!

Ὅσο καὶ ἂν μᾶς φαίνονται τ' ἀνωτέρω ἀπελπιστικά, ὡς τόσο κάθε καινούρια ἀνακάλυψις ὑποβοηθεῖ τὴν πρόοδον. Αὐτὸ ἀποδεικνύει τὸ ὄστρακο, ποὺ εὗρηκε καὶ ἐρμήνευσεν ἡ Μήδεια Νόρσα. Ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς γραφῆς φαίνεται νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν Βον π. Χρ. αἰῶνα. Ὁ ἀντιγραφεὺς δὲν ἔννοιωθε πολλὰ, ἔκαμε χονδρὰ λάθη καὶ παρέλειψε μάλιστα ἐνάμιση στίχοι. Ἡ Μήδεια Νόρσα ἀνεγνώρισεν ὅμως ἀμέσως τὴ γλῶσσα τῆς Σαπφούς, ἐπιστόποίησε δὲ δύο μέρη, ποὺ τ' ἀναφέρουν Ἕλληνες συγγραφεῖς τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν Σαπφώ, αἴρεται ἐπομένως κάθε ἀμφιβολία.

Μεταφράζομεν κατωτέρω εἰς πεζὸν λόγον τὸ ἐν λόγῳ ποίημα:

- 1.) «Κατεβάτε ἀπὸ...»
- 2.) «Καὶ ἐλάτε ἐδῶ στὸ καθαρὸ ἱερὸ τῆς... στὸ ὠραῖο ἄλσος ἀπὸ μηλιές, ὅπου καπνίζουν οἱ βῶμοι ἀπὸ τὸ λιθάνι.
- 3.) «Ἀνάμεσα στὰ κλωνάρια τῶν μηλιῶν κυλᾷ δροσερὸ νερό, τριανταφυλλίες ἰσκιώνουν ὅλη τὴν περιοχὴ καὶ τὸ θρόισμα τῶν φύλλων διώχνει τὸν ὕπνο.
- 4.) «Νᾶ, παραπέρα τὸ λιθάδι, ἢ βοσκὴ τῶν ἀλόγων, μὲ τ' ἀνθισμένο τριφύλλι, μὲ τὸ ἀνιθό, ποὺ μοσκοβολαίει σὰν μέλι...
- 5.) «Ἐδῶ, Κύπρις, κέρνα μας σὲ χρυσὰ κύπελλα τὸ νέκταρ...».

Στὴν ἀρχὴ λείπει ἴσως μόνον ἡ πρώτη στροφὴ· οἱ ἀρχικὲς λέξεις ἀποτελοῦν τὸ τέλος τοῦ

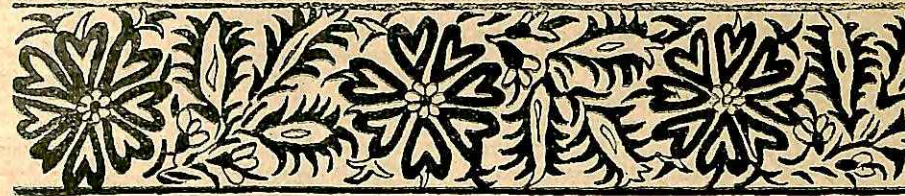
στίχου. Ἡ Σαπφώ προσκαλεῖ γυναῖκες νὰ κατεβῶν ἀπὸ κάπου—τὸ ὄνομα τοῦ μέρους χάθηκε—γιὰ νὰ καθίσουν σὲ γιορτάσιμο δαίπνο στὸ ἄντρο τῆς θεᾶς. Ποιᾶς θεᾶς; Μᾶλλον ὅχι τῆς Ἀφροδίτης· μὰ ὡς τώρα δὲν κατάρθωσαν νὰ διαβάσουν τὰ ψηφία, ποὺ ἀναφέρουν τ' ὄνομά της. Τίς προσκαλεῖ σ' ἓνα ἄντρο μὲ μηλιές καὶ μὲ βῶμούς, ὅπου καίει λιθάνι.

Στὸ ἄλσος αὐτὸ τρέχει ἓνα ποταμάκι, βρέχοντας τὰ κλωνάρια τῶν μηλιῶν, ποὺ γέρνουν ὡς τὸ νερό, φορτωμένα μῆλα· εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς. Ὑστερα ἀπὸ τὸ λιπύρι τοῦ μεσημεριοῦ ἀναμένουν τὴν ἀνακούφισι τῆς δροσερῆς βραδείας, ὁ ἥλιος πάει νὰ βασιλέψῃ καὶ οἱ τριανταφυλλίες ρίχνουν τὸν ἴσκιο τους πᾶνω σὲ ὅλη τὴν ἔκτασι, ὁ ἀέρας κινεῖ σιγὰ τὰ φύλλα καὶ διώχνει τὸν ὕπνο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἐκοιμοῦντο μὲ τὴ μεσημεριανὴ ζέσθη. Πιὸ πέρα, στὸ ἄντρο, ὑπάρχει ἓνα λιθάδι, ἀρκετὰ μεγάλο γιὰ νὰ θόσκουν ἄλογα, σπαρμένο μὲ τριφύλλι.

Οἱ στίχοι ποὺ φαίνεται νὰ λείπουν—τὸ μέτρο τὸ δείχνει—περιγράφουν ἴσως καὶ ἄλλα λουλούδια ἢ τὸ σούρουπο ποὺ κατεβαίνει. Γιατὶ τὴν ὥρα ἐκεῖνη δειπνοῦν, καὶ προφανῶς πρόκειται γιὰ ἓνα συμπόσιο, ἐν συνδυασμῷ μὲ θυσία. Ἡ Σαπφώ προσκαλεῖ τὴν Κύπριδα—Ἀφροδίτη νὰ κερᾷ αὐτὴ τὸ νέκταρ σὲ χρυσὰ ποτήρια. Σὲ ποιούς; Σὲ μιὰ συντροφιά ἀπὸ ἀνθρώπους, στὴ Σαπφώ καὶ στίς φίλες της; Ἡ μήπως εἶναι καλεσμένοι καὶ ἄλλοι θεοί; Δὲν εἶναι παράξενο, γιὰτὶ ἄλλοι ἀναφέρει ἡ Σαπφώ τὸν Ἑρμῆ, ποὺ κερνᾷ τοὺς θεούς· μὰ ἐκεῖ πρόκειται γιὰ ἐπιθαλάμιο καὶ οἱ θεοὶ πίνουν εἰς ὑγίαν τοῦ γαμβροῦ. Ἐδῶ ἔχομε μᾶλλον μιὰ θυσία, ποὺ κάνει ἡ Σαπφώ μαζὺ μὲ τίς φίλες της, κ' ἓνα γιορτάσιμο δαίπνο, δηλαδὴ μιὰ χαριτωμένη ἱεροτελεστία.

Πολλὰ θέβαια μένουν ἀμφισβητούμενα στὴν ἐρμηνεία αὐτῇ. Ἀσβεστὴ ὅμως μένει ἡ εἰκόνα τοῦ ἄντρο, τοῦ λιθαδιοῦ, τῆς βραδείας, ποὺ κατεβαίνει καὶ τοῦ δροσεροῦ ἀέρος, ποὺ ξυπνᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴ νάρκη τοῦ μεσημεριοῦ, τοῦ δειπνοῦ, ὅπου ἡ θεὰ κερνᾷ τὸ κρασί. Ὅλα αὐτὰ δείχνουν τὴν ἀπαράμιλλη ἀπλότητα τῆς Σαπφούς καὶ τὸν ἀτάραχο ρυθμὸ τῆς κρίμα μόνον ποὺ δὲν ἐσώθηκε ἡ μουσική.

Ὁ ποιητὴς Θεόκριτος, ποὺ ἔζησε περίπου 300 χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴ Σαπφώ, φαίνεται νὰ ἐγνώριζε τὸ ποίημα αὐτό, διότι τὸ ἀναφέρει ἐπίσης οἱ μεταγενέστεροι Ὀράτιος καὶ Ὀβιδίος. Καὶ αὐτοὶ ἐχαρακτήρισαν τὴν Σαπφώ ὡς ἓνα «θαυμάσιο φαινόμενο», ποὺ καμμιά ἄλλη γυναῖκα, οὔτε ἀπὸ μακρὰ, τὴν ἔφθασε στὴν ποίησι. (Μετάφρασις Ε. Ρ.)

Τὸ ἐπιτελεσθὲν θαῦμα

Ἀπὸ Βρεφοκοπεῖον, Φυτῶριον Ζωῆς

Τὸ σημερινὸν Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον

«Ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐγκατάλειπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσέλαβέτό με».

Εἶναι γραμμένο ἐπάνω στὴ θρεφοδόχο τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑδοῦ Πειραιῶς Ἰδρυματος. Σὲ μιὰ ὁμῶς αἰθουσα τοῦ ἰδίου κτιρίου, ὅπου λειτουργεῖ ἀπὸ διετίας ἡ «Σχολὴ Βρεφοκόμων», ἔχει γραφῇ στὸν τοίχο ἓνα ἄλλο λακωνικὸν ρητὸν «Ἐλθέτε ζήσωμεν ὑπερῶν πατρίων ἡμῶν». Λέξεις, ποὺ μποροῦσαν νὰ μείνουν κενές, ἀλλὰ ποῦ ἐγιναν καὶ εἶναι σήμερον τὸ σύνθημα μιᾶς ἀπὸ τίς εὐγενέστερες καὶ ἱερώτερες σταυροφορίες, ποῦ ἐγνώρισεν ὡς σήμερα ἡ Πρωτεύουσα. Τὸ σύνθημα μιᾶς ἐργασίας γονίμου, καταπληκτικῆς, ὀργανωμένης, πειθαρχικῆς καὶ, τὸ κυριώτερον, ἀφωσιωμένης. Τῆς σταυροφορίας διὰ τὴν διάσωσιν τῶν πιὸ ἀτυχῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, τῶν ἐκ θανάτου, τῶν ἀθῶων, δηλαδὴ, ἐκείνων πλασμάτων, ποὺ ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον χωρὶς νὰ γνωρίσουν ποτὲ πατέρα, μήτε νὰ δοκιμάσουν μητρικὸν φίλτρον, γιὰ νὰ ἀντικρυσουν ἀπὸ τὴν πρώτῃν στιγμὴν τὴν ἀστοργίαν, τὴν ἐγκατάλειψιν, τὴν στέρησιν, τὴν σκληρότητα καὶ τέλος, ἀνίσχυρα ὅπως εἶναι ἐγκαταλειμμένα, τὸν ἀπαίσιον χάρον.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συνήματος αὐτοῦ, τοῦ συμβόλου αὐτοῦ, ἀντιλαμβάνεται κανεὶς, ὅταν ἐπισκεφθῇ τὸ Ἰδρυμα, ὅπως λειτουργεῖ τώρα, ποὺ ὅχι μόνον περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν Πρωτεύουσάν καὶ εἰς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ στέκεται ὡς ζωντανὸ παράδειγμα τοῦ τί ἡμπορεῖ νὰ κατορθωθῇ, ὅταν ὑπάρχῃ θέλησις, συνδυασμένη μὲ ἱκανότητα. Διὰ νὰ τὸ ἐπισκεφθῇς ὁμως, θὰ ὑποχρεωθῇς ἀπὸ τὴν Διευθύντριαν νὰ περιβληθῇς ὁλοκάθαρη ἱατρικὴ ρόμπα. Ἡ Διευθύντρια κ. Μ. Γατοπούλου, εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἐπὶ 15 χρόνια εἰργάσθη ἐρασιτεχνικῶς ὑπὸ τὰς ἀειμνήτους Βασιλίσσας Ὀλγαν καὶ Σοφίαν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν Ἰδρυθέντα νηπιαγωγεῖα, ἀπὸ τοῦ 1928 ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τῶν Παιδικῶν Ἐξοχῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυματος, ποὺ ἀνέδειξεν εἰς τὴν σημερινὴν τῶν περιωπῇ. Ἐκεῖ τὴν ἀνεκάλυψεν ὁ κ. Κοτζιάς, ὅταν ἀνέλαβε τὸν Δῆμον

Ἀθηναίων, καὶ τῆς ἀνέθεσε κατ' ἀρχὰς τὸ Διεύθυνσιν τοῦ Δημοτικοῦ Βρεφοκομεῖου. Ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ «θαῦμα», ἔπρεπε νὰ θάλλῃ ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ Ἰδρυματος μιὰ γυναῖκα, μιὰ ἐξαιρετικὴν γυναῖκα. Ἦν ἰδια ἀκριβῶς ἐποχὴν ἀνέθεσε τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Βρεφοκομεῖου εἰς ἓνα ἐξαιρετικὸν ἐπιστήμονα, ἀνθρώπον μὲ πίστιν καὶ ἀφωσίωσιν εἰς τὸ ἔργον του, τὸν εἰδικῶς μορφωθέντα εἰς Γερμανίαν καὶ νῦν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. Π. Μητρόπουλον. Καὶ εἶναι ἀναντιρρήτως μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Διοικητοῦ τῆς Πρωτεύουσας, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ μεταμόρφωσις τῆς, τὸ ὅτι μὲ δευτάτην κρίσιν ἐκλέγει τοὺς συνεργάτας του καὶ τοὺς τοποθετεῖ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν, συνεργάτας, ποὺ ἐδικαίωσαν πάντοτε τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Ἀκολουθοῦμεν ἀνευ φλυαριῶν, πίπτοντες ἀπὸ ἐκπληξιν εἰς θαυμασμόν, τὴν Διευθύντριαν. Ἀπὸ τὴν πρώτῃν θαμνίδα τῆς κυρίας εἰσοδού, ὡς τὴν τελευταίαν ἀποθήκην τοῦ Ἰδρυματος, ἀπαστράπτει τοῦτο ἀπὸ μοναδικὴν καθαρότητα καὶ μέχρι τῆς παραμικροτέρας λεπτομερείας ἀπὸ ρυθμικὴν τάξιν, ποὺ σὰς δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὗρισκεσθε εἰς χειρουργεῖον τελειοτάτου εὐρωπαϊκοῦ νοσοκομεῖου. Κανένας ἀπολύτως θόρυβος, καμμιά κίνησις εἰς τοὺς διαδρόμους! Οἱ πόρτες, κατάλευκες, κλειστές. Ἡ Διευθύντρια ἀνοίγει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 αἰθούσαν ὅκτω ἕως δέκα κρεβάτια καὶ ὁμοίωμα, ὁμοίωμα, ὁλοκάθαρα καὶ ἄλλα τόσα προσωπάκια ροδοκόκκινα, ποὺ τὰ σκέπει πιά καὶ τὰ προστατεύει ἡ θεὰ ΥΓΕΙΑ. Τὸ κάθε κρεβάτι—ὅπως, ἄλλως τε, εἰς ὅλες τίς αἰθούσας—εἶναι χωρισμένο ἀπὸ τ' ἄλλα μὲ ὑαλόφρακτα χωρίσματα, τὰ «Μπόξ», σὲ τρόπον, ὥστε τὰ μωρὰ νὰ προφυλάσσονται ἀπὸ τίς μικρὰς μολύσσεις κρυολογημάτων. Λέγω «κρυολογημάτων», διότι μόλις ἀδιαθετῇ ἓνα μωρό, θὰ περάσῃ ἀμέσως εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ Ἰδρυματος «Νοσοκομεῖον» τῶν μικρῶν, ὅπου ἀναλόγως τῆς παθήσεώς του θὰ τοποθετηθῇ σὲ εἰδικὴ αἰθούσα. Ἐκεῖ τὰ «Μπόξ» εἶναι ὑψηλότερα, τὸ

υαλόφρακτο διαμέρισμα τελείως απομονωμένο από το διπλανό του, αεριζόμενο μονάχα από το επάνω μέρος, που μένει ανοικτό, διότι δεν μπορούν να φθάσουν έως εκεί τα σταγονίδια με τα μικρόβια, που εκπέμπουν τα μωρά με την αναπνοή τους. Έννοείται ότι όλες οι αθούσες—κοιτώνες αερίζονται πλήρως από τα ανοιγμένα παράθυρα, που βλέπουν όλα στη μεγάλη ταράτσα. Είς την ταράτσα αυτήν, τις καλές χειμωνατικές ημέρες, τοποθετούν τα μωρά επάνω σε μακρὰ σιδερένια ντιβάνια, διηρημένα το κάθε ένα σε πολλά κρεβατάκια τύπου «Κοτζιά», που τ' επενόησε, τα έσχεδιάσε και τα παρήγγειλεν άμέσως ο κ. Υπουργός-Διοικητής της Πρωτεύουσας.

Βρεφοκόμες, με ολοκάθαρες λευκές ρόμπες και χειρουργικές μάσκες, για να αποφεύγεται κάθε μόλυνσις, αλλάζουν, την στιγμήν που μπαίνουν, τα μωρά. Άλλά τί καθαριότης! Νομίζει κανείς ότι είναι ψεύτικα, κοίτλες. Τόσον είναι ολοκάθαρα τα έσώρρουχα, τα στρώματα και τα σκεπάσματα των.

—Αυτός ο θάλαμος, μου λέγει η Διευθύντρια, είναι των μικρών, που γεννήθηκαν στα μαιευτήρια, στο Δημόσιο και Δημοτικόν, από τις λεγόμενες «Κορίτσια-Μητέρες», που θα διηγάτε κατόπιν. Είναι τα ελιγώτερον ταλαιπωρημένα.

Στόν άλλο θάλαμο βλέπουμε, πράγματι, χωριστά, τα καθ' αυτό "Ε κ θ ε τ α, εκείνα, δηλαδή, που τα προσκομίζει η αστυνομία εις το ίδρυμα υπό άθλιας συνθήκας, άσιτα, πολλές φορές άρρωστα και ταλαιπωρημένα, και εγκαταλελειμμένα στην καρδιά του χειμώνα άκόμη, σε πόρτες, σε αλύες, σε ζεμπίλια, σε δέματα, και σε κουτιά άκόμη, με μιά τρύπα μονάχα για ν' αναπνέουν. Τα έκθετα αυτά είναι συνήθως ήλικίας ενός μηνός και προέρχονται από γονείς συφιλιδικούς ή φυματικούς, φέροντα έτσι επάνω τους βαρείας κληρονομίας. Μόλις τα παραλάβει το "Ιδρυμα, θα λουσθούν, θα καθαρισθούν και θα τοποθετηθούν εις απομονωτήρια, για είκοσι μέρες, για τον φόβο μολύνσεως και των άλλων. Έννοείται ότι μόλις εισαχθούν εις το "Ιδρυμα, καταγράφονται στο μητρώο όλα τα στοιχεία που βρέθηκαν επάνω τους, τα σημειώματα, τα διακριτικά των, το μέρος που βρέθηκαν, το θάρος των, για να πάρουν άμέσως ένα αριθμόν, που θα έχουν για πάντα, τον αριθμό του Μητρώου. Για την ιστορία σημειώνω, ότι το τελευταίον έκθετον, που μπήκε προχθές στο Βρεφοκομείο, έφερε αριθμόν μητρώου 38.151, που δείχνει πόσα έχουν περάσει από την εποχήν που έγινε το "Ιδρυμα. Τα πόσα από αυτά έζησαν, είναι άλλο ζήτημα. Είναι το πειό μαύρο σημείον του ως πρόπερσιν πολιτισμού της Πρωτεύουσας.

Περνάμε σ' άλλη αίθουσα, στο Γαλακτοκομείον. Κάπου διάβασα πώς την παλαιά εποχή έφεραν τις ίδιες αγελάδες και τις άρμεγαν έντος του "Ιδρύματος, για τον φόβο νωθεύσεως του γάλακτος! Τελευταίως ή τροφή των παιδιών στο "Ιδρυμα ήταν Μπαμπέρ Εύρωπαϊκά και μικτή. Υπό την νέαν όμως Διοίκησιν, ή τροφή κατασκευάζεται μέσα στο ίδρυμα κατά έ-

πιστημονικώτατον τρόπον. Τρείς ειδικές γαλακτοκόμες, με θαυμαστήν επιμέλειαν και προσοχήν, έτοιμάζουν Έλληνικά μπαμπέρ. Το κάθε μωρό έχει δικό του μπουκάλι και φλυτζάνι, που παίρνει τον ίδιο αριθμόν του παιδιού. Η επιμελήτρια καθημερινώς συνοδεύει τον Διευθυντήν εις την εξέτασιν των μωρών και σημειώνει σε ξεχωριστό δελτίον την διατασσομένην ύπ' αυτού δίαιταν για το καθένα. Και οι γαλακτοκόμες έκτελούν κατά γράμμα την έντολήν του.

—Αποτέλεσμα, μου λέγει ο κ. Μητρόπουλος, είναι όχι μόνον ότι όλο το καλοκαίρι δεν είχαμε έντερικες άρρώστειες στα μωρά, αλλά οικονομήσαμε μισό εκατομμύριο δραχ. τον χρόνο, που άλλοτε έξωδούντο επί πλέον για τις εύρωπαϊκές συσκευασίες.

—Και οι άλλες ασθένειες;

—Στο Νοσοκομείο, όπως είδατε, έχομεν τώρα έξι μωρά, από τα 800, που είναι σήμερα άκριθώς ή συνολική δύναμις του Βρεφοκομείου, μαζί, φυσικά, με τα παιδιά που έχομεν δώσει εις έξωτερικες παιδοκόμους και τα παιδιά του Νηπιαγωγείου της Βούλας. Και τα 60 είναι από κρυολογήματα, από τα οποία έφέτος τον χειμώνα έπαθαν όλοι οι Άθηναίοι. Θα γίνουν όμως όλα καλά. Τα από άλλες μεταδοτικές άρρώστειες, τα βαρεία άρρωστα, είναι έλάχιστα. Είναι εκείνα που είδατε αυστηρότατα απομεινωμένα. Η θνησιμότης τώρα είναι έλαχίστη, 19%. Πρέπει όμως να λάβετε ύπ' όψιν πώς πρόκειται για μωρά, που μας έρχονται έξησθενημένα, φέροντα μαζί των τα περισσότερα το θάνατο. Από 70% κατεβάσαμε την θνησιμότητα σε 19%.

Άλλά δεν είναι μόνον ή άμεμπτος καθαριότης και το έπιστημονικόν διαιτολόγιον που σώζουν από τον θάνατο τ' άθωα αυτά πλάσματα. Η ιατρική επίβλεψις και παρακολούθησις των μικρών γίνεται κατά τρόπον που εμπνέει εύγνωμοσύνην και στον πειό άσυγκίνητον άνθρωπον. Όλα τα παιδάκια το κάθε ένα χωριστά δέχεται ήκαθημερινώς πέντε ιατρικές έπισκέψεις: Του Γεν. Διευθυντού της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας, των δύο Έπιμελητών του και των ειδικών, του όφθαλμολόγου, του ώτολαρυγγολόγου και του παθολόγου. "Ε! δεν πιστεύω κανένα παιδί στην Άθήνα να έχη τέτοια στοργική ιατρική παρακολούθησι!

Είς την αύλήν του Ιδρύματος έχουν κτισθή τρία περίπτερα για τις μητέρες, που γεννοούν στα Μαιευτήρια και που κατά τον Νόμον είναι υποχρεωμένες να παραμείνουν στο Βρεφοκομείο για να θηλάσουν τα παιδιά τους, τέσσαρες μήνες. Το κάθε περίπτερο έχει ως είκοσι κρεβάτια. Εκεί κάθονται τα «Κορίτσια-Μητέρες», πλέκουν, κεντούν, διαβάζουν και άνεβαίνουν, για να θηλάσουν τα παιδιά τους μονάχα στις κανονικές ώρες. Είναι ως επί το πλείστον «Κορίτσια του Πεζοδρομίου», παραστρατημένες, που πήραν τον κακόν δρόμον. 30% απ' αυτές είναι άρρωστημένες. Έννοείται ότι μέσα στο "Ιδρυμα υποβάλλονται σε θεραπεία, οι πάσχουσες όμως από μεταδοτικές ασθένειες στέλνονται στο νοσοκομείον Συγγρού.

Στο διάστημα των τεσσάρων αυτών μηνών

καταβάλλεται κάθε προσπάθεια από τον ιερέα του παρεκκλησιού του "Ιδρύματος «Άγιοι Άνάργυροι», την Διευθύντριαν, τους Ιατρούς και το λοιπόν προσωπικόν, για να ζωντανέψη εις την καρδιά των μητέρων αυτών το άσθημα της μητρότητος. Τους παρέχεται κάθε ύποστήριξις προς άνεύρεσιν έργασίας, για να μη εγκαταλείψουν το παιδί τους. Τους υποδεικνύεται ότι ήμπορούν να το αφήνουν στη «Στέγη του Παιδιού», την ώρα της δουλειάς των. Άν όμως δεν πεισθούν και εγκαταλείψουν το παιδί τους, τότε τοούτο άνήκει άποκλειστικώς εις το "Ιδρυμα, και δεν τους δίδεται πια καμμία άπολύτως πληροφορία. Και τοούτο για να μην ένοχλούν και έκθιάζουν εκείνους που το υιοθετούν.

Και δεν είναι λίγες οι υιοθεσίες την τελευταία τριετία. Από το 1935 υιοθετήθησαν 450, ένω στα προηγούμενα 15 χρόνια συνολικά μόνον 350. Τοούτο όφείλεται εις την γενικήν καλή κατάστασι των θρεφών, που είναι ροδοκόκκινα και έλκυστικά.

Ο θέλων να υιοθετήση θα υποβάλλη σχετικήν αίτησι. Το "Ιδρυμα θα εξακριβώση με ειδική έπισκεπτήριαν την κοινωνική του θέσι και ήθική του ύπόστασι, για την όποιαν έν-

διαφέρεται περισσότερον το "Ιδρυμα. Άς είναι πτωχοί, άδιάφορον! άρκεί να είναι έντιμοι, με λευκόν παρελθόν. Συνήθως υιοθετούνται μωρά ενός χρόνου, και περισσότερον κορίτσια από άγόρια. Μερικά λαμβάνουν άνέλπιστη τύχη. Ούτω πέρυσιν ένας πλούσιος από την Κηφισσία έγραψε άμέσως στο μωρό που υιοθετήσε, πέντε εκατομμύρια δραχμές.

Προχθές, που έπεσκέφθην το "Ιδρυμα, ή Διευθύντρια κ. Γατοπούλου μόλις είχε λάβει παρόμοιαν αίτησιν ενός όμογενοϋς από την Άμερική, που έσώκλειεν έπίσημα πιστοποιητικά βεβαιώνοντα ότι είχε περιουσίαν άνω των διακοσίων χιλιάδων δολλαρίων και εισόδημα 25 χιλιάδες δολλάρια το χρόνο. Συνήθως όμως οι υιοθετούντες άνήκουν στη μεσαία λαϊκή τάξι που άγαπή περισσότερον τα παιδιά.

Ένα άλλο μέρος, έστω και μικρό, παραλαμβάνεται από τις μητέρες των παιδιών.

Άλλά γι' αυτές ής έξωτερικές παιδοκόμες και για το με ζηλευτή λειτουργία παράρτημα νηπιαγωγείου Βούλας, καθώς και για την συνέντευξιν μας με τον Γενικόν Διοικητήν της Πρωτεύουσας, θα όμιλήσωμεν σε άλλο άνθρον μας.

Σ. Μ.

Περιμένοντας την Καφετζού

Μ' όλη την πόρτα, που ανοίγεται διάπλατη στην πλακόστρωτη αύλή, το χαλλάκι, όπου μπαίνουμε είναι μισοσκότεινο. Οι τοίχοι μογιστισμένοι, ένα χτυπητό πράσινο, με σχέδια. που μιμούνται το χαρτί. Μερικά κάδρα: μιά εικόνα, ένα ζευγος νεονύμφων, ένα οικογενειακό «γκρούπ», και τρία άποκόμματα έφημερίδων, κορνιζαρισμένα, όπου διαβάζει κανείς τα μαντικά άθλα της νοικοκυράς. Στη μέση της κάμαρας ένα στρογγυλό τραπέζι σκεπασμένο με κόκκινο πλούς. Γύρω, καρέκλες. Από την άλλη πόρτα, που δίνει προς το έσωτερικό του σπιτιού, μπαينوβαίνει ένας μεσόκοπος άντρας, χωρίς κολλάρο, που φέρνει τους καφέδες, άναποδογυρίζει τα φλυτζάνια, κανονίζει τη σειρά της πελατείας και μās κυττάζει όλες μ' ένα βλέμμα, που είναι σά να ζυγιάζει τις πιθανότητες της τύχης της κάθε μιανής.

Η ώρα μόλις δύομιση το μεσημέρι. Κι' όμως είμαστε ένα σωρό, που περιμένουμε: Μιά γρηά μαυροφορεμένη, με τσεμπέρι, με μιά νέα που θασάει στην άγκαλιά της ένα κλαψιάρικο μωρό. Μιά μισοκυρία, που έχει άκολουθήσει τη μόδα στα σημεία άκριθώς, που καλόν είναι να μη την άκολουθει κανείς, και που καπνίζει σηκώνοντας το πέμπτο δακτυλάκι στον άέρα. Δυό νέες, με ύφος νοικοκυρεμένο, μοιάζουν

σα στενοχωρημένες, που βρίσκονται δω μέσα. Μιά ξένη, Ουγγαρέζα ή κάτι τέτοιο, κανένα πρώην νούμερο, τώρα ένα παρδαλό ναούγιο της ζωής. Και σιγά-σιγά πιάνουμε την κουθέντα, περιμένοντας να μάθουμε την τύχη μας, μέσα σε μιά θρωμιάρικη κόυπα...

Πρώτη μās έξηγει ή γρηά με το τσεμπέρι, πώς ήρθε από τον Πειραιά, με το φλυτζάνι του γιού της—του άντρα της νέας, με το μωρό,—γιατί αυτός «άντρας, βλέπεις, δεν θέλει να τ' άκούση αυτά, μά πρέπει να μάθουμε ποιός τον όχτρεύεται και τον κατατρώγει και όλες οι δουλειές του πάνε στο φουτόν τώρα, τελευταία, κι' όλο σεκλέτεια έχει το παιδί...».

—«Έδω ή κυρία Καλλιρρόη, θα σάς βοηθήση ασφαλώς», πέρνει τον λόγο ή «μαντάμ», με το τσιγάρο. «Έγώ όσες φορές έχω καμμία στενοχώρια, έρχομαι και πάντα με φωτίζει. Είχα έρθει, ξεύρετε, πρώτη φορά πριν γνωριστώ με τον κύριό μου. Τότε ήταν τρελλά έρωτευμένος μαζί μου κάποιος ύπαξιωματικός του ίππικού. Τί έρως! Τί γράμματα, τί καντάδες, τί να περνάει τις νύχτες με τ' άλογό του κάτω από το σπίτι, έγώ πια ήμουν θεβάφα πώς αυτός ήταν ό μέλλος μου. Κι' όμως! Σάν είδε τον καφέ μου ή κυρία Καλλιρρόη, μου λέει: «Παιδί μου, άλλου είναι το στεφάνι σου. Έσύ θα πάρης άν-

τρα, πού ὄλο μὲ κουμπιά καὶ μὲ κορδόνια θὰ μπαλέβει. Θὰ τὸν γνωρίσης σὲ δυὸ τέρμενα, μέσα σὲ μεγάλη πόρτα». Καὶ τὸ ὄντι! Ὅπως τὸ εἶπε καὶ ἔγινε! Διάφοροι λόγοι—ὁ κόσμος εἶναι κακὸς δυστυχῶς—ἐμπόδισαν τὴν ἀγάπη μου νὰ μὲ παντρευτῇ. Καὶ σὲ δυὸ μῆνες, μὲ εἶδε ὁ σύζυγός μου σὲ κάποια Τράπεζα, ὅπου εἶχα πάει γιὰ ὑπόθεση, καὶ μ' ἐρωτεύτηκε τόσο τρελλά, ποῦ ἀμέσως ἔβαλε λιτοὺς καὶ δεμένους νὰ μὲ ζητήσῃ εἰς γάμον! — Καὶ τὰ κουμπιά; Καὶ τὰ κορδόνια;» ρωτᾷ περίεργη ἡ γριῖα. «Ὁ κύριός μου εἶναι ὑποδηματοποιός», ἀπαντᾷ ὑπερήφανα ἡ μαντάμ, τινάζοντας τὴ στάχτη ἀπὸ τὸ τσιγαράκι τῆς στὸ τασάκι, ἐνῶ τὸ δαχτυλάκι τῆς κουλουριάζεται στὸν ἀέρα σὰν τὸ χερούλι τοῦ φλυτζανιοῦ!

«Σάμα θγαίνει τὸ καλὸ, καλὸ, καλὰ εἶναι, μουρμουρίζει ἀπ' τὴ γωνιά ἡ θραχνιασμένη φωνὴ τῆς ξένης. Κακοντυμένη, κακοτράχαλη, μὲ μιὰ πορτοκαλλιά μπλουζά, ἓνα κολλιὲ ἀγκάθωτὰ κοράλλια γύρω στὸν κοκκαλιάρικο λαιμό τῆς. Στὸ ριτιδωμένο μάγουλο μισοφέγγει κάποιο λησμονημένο κοκκινάδι καὶ στὸ μέτωπό τῆς λίγη «ἀφέλεια», κατασρώνει δεξιὰ σὰν ἀγκίστρι. Βραχιόλι καὶ δαχτυλίδι. Μᾶς διηγεῖται τὴν ζωὴ τῆς: Ὁ κλασσικὸς ἀρραβωνιαστικὸς, ποῦ τώρα θέλει ἄλλην καὶ τούτη πάει καὶ τὸν περιμένει ἀδίκως ἔξω ἀπ' τὸ γραφεῖο τοῦ «Τὸν Ἀουγουστο φεύγει λουτρά, μοῦ λέγει, καὶ σάμα γυρίζει θὰ μὲ θλέπει. Μὰ ὄλο ἔτσι λέγεται καὶ ντὲν ἔρκεται. Καὶ γὰρ, ἔξω πῶς ὄλο φέμμα εἶναι, μὰ ὄλο πιστεύω—σὰν ἀγκάπας, πιστεύεις». Καὶ λέει, λέει, λέει, χωρὶς ἔχτρα γι' αὐτόν, χωρὶς ντροπὴ, μὲ κάτι τὸ ἀδιάφορο στὸ ὕφος τῆς, λὲς καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴ λύπη καὶ τὴν στενοχώρια, ἔχει φθάσει νὰ θλέπει τὴ ζωὴ τῆς σὰ μιὰ ξένη ἱστορία...

Ἐν τῷ μεταξύ ξεθαρρεῦνται καὶ οἱ δυὸ νοικοκυρεμένες καὶ ἡ μεγαλύτερη θεωρεῖ πῶς πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ καὶ κείνη τί γυρεύουν δῶ μέσα. «Ἐμεῖς ἤρθαμε γιὰ τὴν ἀδερφή μου ἀπὸ δῶ—ἡ «ἀπὸ δῶ» εἶναι ὁ τύπος τοῦ «καλοῦ κοριτικοῦ», ἀσχημοῦλα, σαχλοῦλα, κουτούλα, νοικοκυρὰ ἀσφαλῶς, φρόνημη ἀσφαλέστατα, καλὴ καὶ πληκτική. — Μᾶς φέρνουν τρία-τρία τὰ συνοικέσια καὶ κανένα δὲν τελειώνει, δὲν ξέροῦμε γιατί!» Ἡ μικρὴ κατεβάζει τὸ κεφάλι ντροπαλά. «Μᾶς εἶπαν πῶς κάποια θὰ μᾶς ἔχει κάνει μάγια ὡς φαίνεται! Κι' ἤρθαμε πειὰ ἐδῶ νὰ μάθουμε!».

Διερωτῶμαι ἂν ἡ κυρία Καλλιρρόη θὰ φανερῶσιν τὴ μάγισσα, ἢ ἂν θὰ τοὺς παρουσιάσῃ κανέναν καθρέπτη ἀντὶ χρησιμοῦ!

Καί, νά! ἀνοίγει πάλι ἡ πόρτα καὶ μπαίνει ἡ καφετζοῦ. Εἶναι μιὰ νέα γυναίκα, μὲ κα-

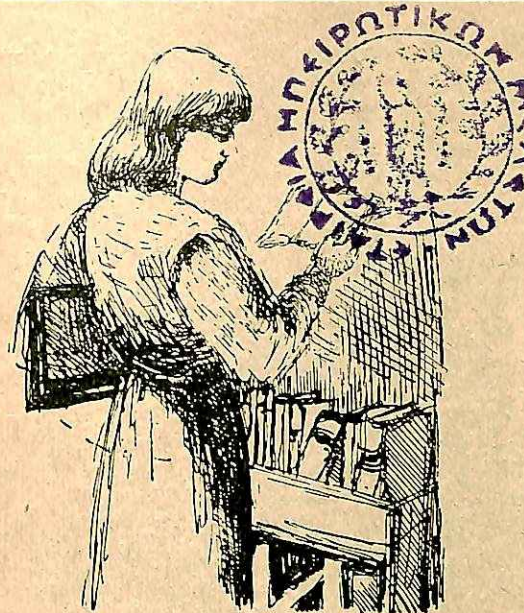
τσαρὰ μαλλιά, μαῦρα ὠραῖα μάτια, μιὰ φυσιογνωμία κουρασμένη καὶ λίγο νευρική. Κόκκινο παντοφλάκι καὶ ρόμπα, ὅπου σχέδια καὶ λεκέδες ἀνακατεύονται πάνω σ' ἓνα θαλασσὶ φόντο.

Ἡ ὥρα εἶναι τρεῖς καὶ θ' ἀρχίσει ἡ ἀκρόαση. Ὁ τελετάρχης ἐξηγεῖ τὴ σειρά προτεραιότητος στὴν κ. Καλλιρρόη, ἡ ὁποία σηκώνει ἀπὸ δῶ, ἀπὸ κεῖ ἓνα φλυτζάνι, τοῦ ρίχνει μιὰ ματιά καὶ μᾶς δίνει ἐλπίδες. «Ὠραῖα κοῦπα!» στὴ μιὰ. «Φαρδὺς δρόμος, ἔκτακτος!» στὴν ἄλλη. Μετά, περνάει στὴ διπλανὴ κάμαρα, μὲ τὴν πρώτη πελάτισσα.

Ἐν τῷ μεταξύ ἔχουν καταπλακώσει καὶ ἄλλες: Μιὰ νέα ὁμορφὴ καὶ καλοντυμένη, μὲ ταξί, καὶ δυὸ νεαρές ἴσαμε δεκαεπτὰ χρονῶν, ποῦ ψιθυρίζουν τὰ μυστικά τους σὲ μιὰ γωνιά καὶ ὄλο χαχανίζουν ψεύτικα. Δὲν ξέρω γιατί, ἀλλὰ ἔχω τὴν ἐντύπωση σὰν νὰ εἶμαστε ἓνα κοπάδι πρόβατα, ποῦ περιμένει νὰ τὸ πᾶνε στὸν χασάπη... Αὐτὴ ἡ εὐκολία ν' ἀραδιάζῃς τὰ καθέκαστα τῆς ζωῆς σου δημοσίᾳ μ' ἀναγουλιάζει. Ἡ ἰδέα πῶς δίνεις τὸ δικαίωμα σὲ μιὰ καφετζοῦ νὰ χώνει τὴ μύτη τῆς στὴν «τύχη» σου, εἶναι σὰ ν' ἀφίνεις βρωμερὰ χέρια νὰ σὲ πασπατεύουν... Πῶς νὰ φύγω! Μὰ... ἀπ' τὴ γυναίκα τοῦ Λὸτ δὲν κατεβαίνουμε ὅλες; Πιστὲς, ἀπιστες, ἀπογοητευμένες ἀπ' τὴ ζωὴ ἢ γεμάτες ἐλπίδες, ἔξυπνες, κουτές, ὁμορφες καὶ ἀσχημες, νέες καὶ γρηές, μᾶς ἐνώνει ὅλες ἡ γυναικεία περιέργεια, καὶ περιμένουμε πλάι-πλάι νάρθει ἡ σειρά μας νὰ ἀκούσουμε ἀπὸ τὴν καφετζοῦ τὴ λέξη ποῦ θὰ ἐξηγήσῃ ἡ κάθε μιὰ, ὅπως θέλει, τὴν λέξη ποῦ θὰ τῆς δώσει ἐλπίδα γι' αὐτὸ τὸ κάτι ποῦ περιμένουμε ὅλες ἀπ' τὴ ζωὴ!...

Α. ΡΑΛΛΗ

Ἡσυχὰ καὶ ἀθόρυβα, ἀλλ' ἐν μέσω ἀφωσιώσεως καὶ ἀγάπης, ἀπέθανε πρὸ ἑβδομάδων, ἡ Ὑπατία Στάμπα, ἐπίτιμος διευθύντρια τῶν Ἀθερωφειῶν Παρθενωγωγείων Ἀλεξανδρείας. Εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου εἰργάσθη ἐπὶ 30 ὁλόκληρα χρόνια, φροντίζοντας νὰ κρατῇ ἀκέραιον τὸ πατριωτικὸ αἶσθημα τῶν μαθητριῶν τῆς, καὶ σκορπίζοντας γύρω τῆς ἀγάπην, καλωσύνην καὶ χαρὰ, ἡ Ὑπατία Στάμπα θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη. Ἀλλὰ καὶ οἱ παλαιοὶ τῆς φίλοι τῶν Ἀθηνῶν ζωηρὰν θὰ διατηρήσουν τὴν ἀνάμνησιν τῆς εὐγενοῦς τῆς φυσιογνωμίας.

Ἐκδόσεις

Δὲν ἔχει κανεὶς καὶ πολλὰ πρωτότυπα πράγματα νὰ γράψῃ γιὰ τὸ ἔργον τῆς κ. Ἀποστολίδου, ὕστερ' ἀπὸ τοὺς δυὸ προλόγους (τῶν κ. κ. Γρ. Καμπούρογλου καὶ Κ. Παλαμᾶ), ποῦ προτάσσονται. «Τὸ βιβλίο αὐτὸ ἐγράφει τὸ 1931. Ἐπερίμενε ἑπτὰ χρόνια, γιὰ νὰ ἔβγῃ στὸ φῶς», τονίζει κάτω ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴ τῆς ἡ συγγραφεύς,—δίχως νὰ ἐξηγῇ ἂν αὐτὸ ἔγινε ἀπὸ ἀδυναμία, ἀπὸ μετριοφροσύνη ἢ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία τοῦ τελειοτέρου. Ὅπως δὴποτε, εἶναι κάτι, ποῦ δὲν τὸ πιστεύεις. Νομίζεις ὅτι γράφτηκε μόλις χτές, σήμερα, τὴν ὥρα ποῦ εἶχε ἀρχίσει κιόλας νὰ δουλεύῃ τὸ τυπογραφεῖο. Δεύτερο χέρι δὲν φαίνεται ν' ἀλλοίωσε καθόλου τὸ πνεῦμα τῆς πρώτης στιγμῆς. Κι' ἂν ἔγινε κάτι τέτοιο, στὸ διάστημα τῶν ἑπτὰ ὁλόκληρων χρόνων, τί μεταβολὲς ἀρά γε νάκαμε; Ποιὰν ἀρχικὴ μορφή νὰ εἶχαν κομμάτια, σὰν τὸ «Ἀπογοητεύσεις», σὰν τὸ «Εἰκόνες», σὰν τὸ «Μέγα Σπήλαιον», σὰν τὸν «Μιστρά», ὀλίγον πολὺ, σὰν ὅλα; Ἦταν πιὸ σύνθετα τάχα, κι' ἔγιναν ἀπλούστερα; Ἦταν πιὸ αὐστηρά, κ' ἔγιναν πιὸ λυρικά;

Ὅχι, πιστεύω ἡ κ. Ἀποστολίδου νάκαμε τὸ πιὸ σωστὸ γιὰ ἔργα τέτοιου εἶδους: νὰ τ' ἀφήκε ὅπως ἦταν.

Καὶ ἦταν—καὶ εἶναι—ἓνα καθαρὸ ποτήρι, γεμάτο καθαρὸ νερό, ἀπλὸ καθαρὸ νερό, τὴν ὥρα ποῦ ἄλλοι προσφέρουν τὸ οὐίσκυ, τὸ ἀψέντι ἢ τὸ φαρμάκι. Τὸ καθαρὸ νερό εἶναι τὸ περιεχόμενό του· τὸ καθαρὸ ποτήρι εἶναι ἡ ψυχὴ ἐκείνης ποῦ τόγραψε.

Κι' ὅ,τι πιὸ πολὺ μᾶς ἐνδιαφέρει στὴν κριτική, εἶναι βέβαια αὐτὴ ἡ ψυχὴ. «Σφίγξ» αὐτονομάζεται κάπου ἡ κ. Ἀποστολίδου, μ' ἀνεπαίσθητη φιλαρέσκεια. Λυποῦμαι ποῦ θὰ τὴν διαψεύσω. Εἶναι μιὰ ψυχὴ διάφανη, χωρὶς κανένα μυστικόν. Τὸ κλειδί τῆς κρέμεται πάνω τῆς, ὅπως στὶς θύρες τῶν ἐξωκκλησιῶν, ποῦ περιγράφει. Μὰ κι' αὐτὸ εἶναι περιττό, γιατί φαίνεται ὁλόκληρη ἀπέξω.

Πιστὸς καθρέπτης τῆς εἶναι τὸ βιβλίο τῆς—ἐν' ἀκόμῃ βιβλίο, ποῦ μὲ κάνει νὰ σκέπτομαι πόσον ὀλίγο γυναικεία σχολὴ πρέπει νάναι ὁ ρεαλισμὸς μὲ τὸ πάθος του, μὰ πόσο ταίριαζει ὁ κλασσικισμὸς μὲ τὴν ἀρετὴ του. Ἕνας πόθος νὰ φανῇ ὠφέλιμη κατέχει, (ὅπως καὶ τὶς περισσότερες γυναῖκες, ποῦ πεζογραφοῦν), καὶ τὴ συγγραφέα. Ὁφέλιμες—προσκαλώνοντας κοντά τῆς καὶ τοὺς ἄλλους νὰ δοκιμάσουν τὴν ὑγιεινὴν τῆς κ' ἐνάρτην εὐδαιμονία· ὠφέλιμη, μεταδίδοντάς τους γνώσεις, ἱστορικές, θρησκευτικές, σκέψεις αἰσιόδοξες, ἔντιμες, ἀτάραχες.

Αὐτὸ τὸ ἄσοφο καὶ εὐκόλο βιβλίο, εὐχομαι νὰ διαβαστῇ πολὺ. Δὲ θέλω νάμαι ὑπερβολικὸς, ἀλλ' ἀναγνώστες, σὰν καὶ μένα, θὰ μαντέψουν μέσα του κάπως ποιά εἶναι τ' ἀπλά, τ' ἀδύνατα, μὰ κι' ἀναλλοίωτα στοιχεῖα, ποῦ προικίζουν τὴ γυναῖκα γιὰ νάταν ἄλλοτε ἱέρεια καὶ μάντις, καὶ σήμερα παιδαγωγός, ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους...

Δὲν πιστεύω νὰ μὲ γελᾷ ἡ μνήμη μου. Ποιήματα, σὰν τὰ σημερινὰ τῆς κ. Μελισσάνθης, εἶχα βρῇ γιὰ πρώτη φορὰ καὶ στὶς πρώτες τῆς συλλογές. Ἦταν τότε κορίτσι, ἓνα φαιδρὸ, ζωντανὸ κορίτσι, ποῦ γελοῦσε τόσο συχνὰ καὶ τόσο φυσικὰ, ὅπως ἀνέπνεε, ποῦ δὲν ἦταν ἄξιο νὰ θλάσῃ, οὔτε μιὰ μυγιά· κι' αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ συμπεραίνω, πῶς μόνον ἀπὸ ἔμφυτη προδιάθεση ἤμποροῦσε νὰ πηγάζῃ ἐκεῖνο τὸ αἶσθημα τῆς μεταμέλειας καὶ τῆς θρησκευτικῆς συντριβῆς, ποῦ κυριαρχεῖ σήμερα ἀπ' ἄκρην σὲ ἄκρην στὸν «Γυρισμὸ τοῦ Ἀσώτου». Γράφοντας ἄλλοτε γιὰ τὴ «Δόξα» τοῦ φιλότατου μου κ. Δούρα, εἶχα ξεκαθαρίσει τὸ γιατί τέτοια ποίηση δὲν μ' εὑρίσκε σύμφωνο κ' ἐγὼ δὲν θὰ τὴν ἔγραφα ποτέ. Εἶμ' εὐχαριστημένος τώρα ποῦ μὲ τὸν πρόλόγόν τῆς—γραμμένον μὲ πολλὴν ὀρμότητα, μὲ πολλὴν ἀκριβολογία καὶ μὲ τόσον ἀξιόλογο λεκτικόν—ἡ κ. Μελισσάνθη δίνει σ' ὅλα αὐτὰ τὸ πλάτος τοῦ ἰδανικοῦ, τῆς πνεύμα-τ ι κ ῆ ς ἀ ξ ί α ς, κ' ἔτσι μὲ ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸν κάποιο κόπο τῆς ἀμεροληψίας—ποῦ ὅπως δὴποτε δὲν ἠθέλε τις τῆς ἀρνηθῇ.

Ἄν σὲ κάτι ἄλλο δὲν ἤμπορῶ νὰ εἶμαι ἀμερόληπτος, τοῦτο εἶναι τὸ ὅτι δὲν κατορθώνω

νόπομονώσω, ἃς εἰπούμε ἔτσι, τὸ ἔργο ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, νὰ φαντασθῶ δηλαδὴ ὅτι τὴν «Επιστροφή τοῦ Ἀσώτου» τὴν ἔγραψε κάτι ἀπρόσωπο· πολὺ ὀλιγώτερο ἕνας ἄνδρας. Ὑπάρχουν στίχοι—πολλοὶ στίχοι—ποὺ δὲν ξέρω καλὰ, μήπως δὲν θὰ τοὺς ἔγραφε ἀκριβῶς ἔτσι ἕνας ἄνδρας; ἢ μήπως ἔτσι γραμμένοι, παίρνουν κάποιαν ἰδιαιτέρε ἀπόκρυφη χάρη καὶ τρυφερότητα ἐπειδὴ θγαίνουν ἀπὸ τὸ χέρι γυναικός; Καὶ δὲν θὰ κατορθώσω νὰ τὸ καταλάβω, μ' ὅλη μου τὴν προσπάθεια. Καμμιά φορά, τυχαίνει νὰ κάθωμαι, ἀθέατος, καὶ ν' ἀκούω τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ποὺ λέει ὁ ἀνεψιός μου κ' ἡ ἀνεψιά μου, πρὶν κοιμηθοῦνε. Τὰ λόγια εἶναι, φυσικά, τὰ ἴδια κ' ἡ ἀπόχρωση τῶν τρυφερῶν φωνῶν δὲν ἔχει ἀκόμη διαφορές. Κι' ὅμως ξεχωρίζεις καλὰ ποῖο εἶναι τὸ ἀγόρι καὶ ποῖο τὸ κοριτσάκι.

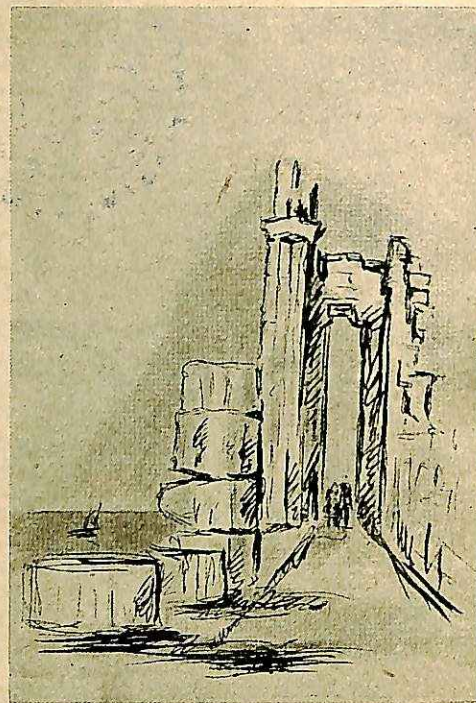
Δὲν εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο μὲ τὸ ποιητικὸ τεῦχος τῆς κ. Μελισσάνθη. Τὰ λόγια τῆς δὲν εἶναι ἀπλῶς χρωματισμένα μὲ τὸ γυναικεῖο χρῶμα. Εἶναι ἀκόμη καὶ μὲ κάποιο θ ρ η σ κ ε υ τ ι κ ὸ α ῖ σ θ η μ α. Ἕνα θρησκευτικὸ αἰσθημα ποτισμένο μὲ ἀρκετὴ φιλοσοφία, μὰ πάντα δυνατὸ καὶ θετικό, πάντα ξένο ἀπ' τὸ σταχτὺ τέναγο τοῦ σκεπτικισμοῦ, καὶ ποὺ δὲν ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴ τὸ ἀναγνωρίσῃ.

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

Ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον τὸ 14ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου Γονέων «Πρακτικὲς Ὁδηγίαι Ἀνατροφῆς», τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησε μὲ τὸν τίτλον «Τί θὰ προσέχωμεν στὸ παιγνίδι τῶν παιδιῶν μας». Τὸ σημαντικὸ αὐτὸ θέμα ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς κυρίας Ἑλένης Παπανδρέου, μὲ τὴν ἐπιστημονικότητα, τὴν ψυχολογημένη παρατηρητικότητα, καὶ τὸ ἀπλὸ πρακτικὸ πνεῦμα, μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἔχει ὡς τώρα συνηθίσει, καὶ στίς προηγούμενες μελέτης τῆς, ἡ ἐκλεκτὴ καὶ συμπαθὴς συγγραφεύς, ἡ ὁποία ἀποδεικνύεται σ' αὐτὸ ἀπαράμιλλη μητέρα καὶ τὸ ἴδιο ἐξαιρετὴ παιδαγωγός. Ἀκολουθοῦν «Ἀπορίαι μητέρων», μὲ ἐνδιαφέρουσες ἀπαντήσεις τῆς κυρίας Ζωῆς Φράγκου, σχετικὲς μὲ τὴν μελέτη τῶν παιδιῶν, χαριτωμένες καὶ ὑποβλητικὲς σκηνῆς ἀπὸ τὴν παιδικὴ ζωὴ καὶ βιβλιογραφία, μὲ πολύτιμες ὑποδείξεις βιβλίων γιὰ παιδιὰ.

Χρυσάνθης Ζιτσαίου: «Χίμαιρες», συλλογὴ ποιημάτων, Θεσσαλονίκη 1938. Ἡ ποιήτρια κ. Χρυσάνθη Ζιτσαία δὲν εἶναι ἀγνωστὴ στίς ἀναγνώστριες τῆς «Ἑλληνίδος», ποὺ ἐδημοσίευσεν ἐπανειλημμένως στίχους τῆς.

Γιὰ τίς «Χίμαιρες» θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον στὸ προσεχές τεῦχος.

Ὡδὴ στὴ ζωὴ

Δόξαζε, ψυχὴ μου, μέσ' στὴ σιωπὴ σου
τὰ ψηλὰ μνημεῖα τῶν ἀρχαίων καιρῶν,
μπρὸς στὰ μάρμαρά τους ἀπολησμονήσου
πέρα ἀπὸ τὸν κόσμον κι' ἀπὸ τὸ παρόν.

ooo

Καὶ μακρὰ ἀπ' τὸ τώρα, ποὺ σὲ βασανίζει
κι' ἀπὸ κάθε πλάνη, ποὺ σὲ τυραννεῖ
κοίταξε μὲ πόνο, τί φριχτὰ ραγίζει,
κάθε ἐρείπιο ἀρχαῖο, πόσο συγκινεῖ!

ooo

Μάθε ν' ἀντικρύξης πάντα τὴν ἀλήθεια
καὶ θὰ θρῆς τὸ δρόμον πρὸς τὸν οὐρανόν,
ποῦναι, σὰ σαλεύουν καὶ χτυπᾶν τὰ στήθια,
τ' ὄνειρον τ' ἀνθρώπου, πρῶτον καὶ στερνόν.

ooo

Ν' ἀνεβάσης, θέλω πῶς ψηλὸ τὸ νοῦ σου
καὶ πρὸς τὴν ἀγάπην κάθε λογισμῶ,
νὰ διψᾷς τὸν πόνον κάθε διπλανοῦ σου
καὶ νὰ ζῆς τὸν ἴδιον τὸν κρυφὸ παλμό.

Ἀπὸ τὴ «Συμφωνία τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου».

Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗ

ΜΕΤΑΞΟΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐντυπώσεις

Εἰς τὴν κομπὴν αἶθουσαν τοῦ Ἰταλικοῦ Ἰνστιτούτου ἐδόθη ἡ τελευταία μουσικὴ ἀπογευματινὴ τῆς ἐφετεινῆς περιόδου, μὲ τὸν βιολοντσέλιστα κ. Ἀττίλιο Ραντζάτο. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Φεντέλε παρουσίασε τὸν νεαρώτατον καλλιτέχνην, εἰπὼν ὅτι παρ' ὅλην τὴν νεαράν ἡλικίαν του, εἶναι δόκιμος καλλιτέχνης, τοῦ ὁποῖου ἡ φήμη ἤρchiσε νὰ γίνεταὶ παγκόσμιος.

Ὁ κ. Ραντζάτο ἐδικαίωσε μὲ τὸ παραπάνω τὸν πρόλογον τοῦ κ. διευθυντοῦ. Ἐχει ἕνα ἤχον γεμάτον γοητείαν, θαύτατον αἶσθημα, ἀλλὰ καὶ δεξιότητι καὶ καταπληκτικὴν. Τὸ πρόγραμμά του ἦτο μουσικώτατον. Εἰς τὸ Α' μέρος εἶχε τὴν γνωστὴν ἄριαν τοῦ Μπάχ καὶ τὴν θαυμασίαν «Τσιακόναν», τοῦ Βιτάλι, ἐπεξεργασμένην ἀπὸ τὸν ἴδιον, τὰ ὁποῖα ἐξετελέσθησαν μὲ ἐξαιρετικὴν ἑκφρασιν, κατόπιν δὲ ἕνα κονσέρτο τοῦ Μοκκερένια, τοῦ ὁποῖου τὲς δυσκολώτατες καντέντσες ἐξετέλεσεν ὁ καλλιτέχνης μὲ ἀπόλυτον ἄνεσιν. Εἰς τὸ Β' μέρος πέντε κομματάκια μικρὰ εἰς ἑκτασιν, ἀλλὰ πρωτότυπα καὶ ἂν καὶ μοντέρνων συνθετῶν, ἀπληλαγμένα ὅλων ἐκείνων τῶν ἀφορήτων νεωτεριστικῶν παραφωνιῶν, ποὺ ξεσχίζουν τὰ αὐτιά. Ὁ κ. Ραντζάτο τὰ ἐχρωμάτιζε τόσο ζωντὰ, ὥστε ἐνίστε ἔβλεπε κανεὶς ὅπως π. χ. τὸν «Χορὸν τῆς Φωτιάς» τοῦ ντὲ Φάλλα, μᾶς τὸν παρουσίασεν ὡς εἰκόνα τοῦ Γκόγια. Ἀφαστος εἰς δαιμονιώδες μπρίο ὑπῆρξε εἰς τὸ «Παστοράλ» τοῦ Σκόττ, ὅπου μετέβαλε τὸ βιολοντσέλο εἰς γκάιντα.

Ἐν συντόμῳ ὁ κ. Ραντζάτο εἶναι προικισμένος μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ἀληθινὸν καλλιτέχνην καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλοτε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν ἀκουσώμεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Πέρσης εἰς τὰς «Ὀλύμπιας» ἔδωσε μίαν συναυλίαν, μὲ πλούσιον πρόγραμμα. Ἐτραγούδησε, μετὰξὺ ἄλλων, τὸν «Ἐρωτὰ τοῦ Ποιητοῦ» τοῦ Σοῦμαν, μὲ πολλὴν εὐγένειαν καὶ μουσικότητα. Ἐπίσης ἐπιτυχίαν μεγάλην ἐσημείωσεν εἰς τὸν «Δὸν Κάρλο» καὶ «Σίμων Μποκανέγρα» τοῦ Βέρδη. Ἐτελείωσε δὲ μὲ μίαν ἐκτέλεσιν τοῦ «Ἀητοῦ», καταχειροκροτηθεὶς ἀπὸ τὸ πυκνὸ ἀκροατήριον.

Ἐξ ἄλλου ἡ κ. Ἀλεξ. Μαντζουλίνοῦ ἔδωσε μίαν «Βραδυὰν Ἰταλικοῦ τραγουδιοῦ» εἰς τὴν

αἶθουσαν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν. Μιὰ ὥραία θερμὴ φωνή, ἀπαλὴ ιδίως εἰς τοὺς χαμηλοὺς τόνους, αἶσθημα καὶ μουσικότης, ἄνεσις εἰς τὴν ἀναπνοήν, ντιζιὸν καθαρὰ κάμνουν τὸ τραγούδι τῆς κ. Μαντζουλίνοῦ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον καὶ καλλιτεχνικόν. Μὲ πολλὴν ἐσωτερικότητα ἡρμήνευσε δύο τραγούδια τοῦ Ρεσπίγκι, δυσκολώτατα. Ἄλλ' ἴσως ταιριάζουν καλλίτερα εἰς τὴν ιδιοσυγκρασίαν τῆς τραγουδίστριας τοῦ εἶδους τῆς «Ζινγκαρέλλα» τοῦ Παιζιέλλο καὶ τοῦ δημοτικοῦ Κατίνια Μπελλίνα, τὰ ὁποῖα μὲ πολλὴν χάριν καὶ ζωρότητα ἐτραγούδησε, ἀναγκασθεῖσα ἀπὸ ἐπίμονα χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν νὰ τὰ ἐπαναλάβῃ.

Μ. Τ. Μ.

Ἡ πρώτη αἰχμαλωσία

Θυμᾶσαι, μέσ' τὴ νύχτα σ' ἀκολούθησα
μ' ἐμπιστοσύνη σὰν μιὰν ἀδελφούλα,
χωρὶς νὰ σ' ἐρωτήσω ποῦ μὲ πηγαίνει
μὲ μιὰ πρωτάρα μέσα μου τρεμούλα.

□

Μιὰ τρικυμία λὲς καὶ μ' ἀναστάτωνα
ποὺ ἤμουν πολὺ παιδί γιὰ νὰ ἐξηγήσω
φοβόμουν ὅταν σμίγανε τὰ μάτια μας
καὶ ντρέπομουν σχεδὸν νὰ σοῦ μιλήσω.

□

Λόγια θερμὰ ποὺ καίγαν ἐπιθύριζες
σὲ μιὰ καλύβη μούλεγες πὼς πᾶμε,
ποὺ οἱ θεοὶ γιὰ νὰ μᾶς κρύψουν ἐχτίσανε
ἀπ' τῆς στιγμῆς τ' ἀτίθασσο ποτάμι.

□

Κι' ὅσο πρὸς τὸ καλῶς πλησιάζαμε
τὰ λόγια σου ἐσοῦσαν, κι' ἕνα κάτι
σ' ἔκαμε λὲς νὰ θιάζεσαι περσσότερο
καὶ μούλεγες ἀσθμαίνοντας, περπάτει.

□

Καὶ φτάσαμε, θυμᾶμαι ἦταν μεσάνυχτα
ξενυχτισμένος ἄνεμος φυσοῦσε
στὰ σκοῖνα μέσα ἐκρύφτηκε ἡ καρδούλα μου
καὶ σὰν ἐτοιμοθάνατη χτυποῦσε.

□

Δὲν ξέρω τότε πὼς καὶ γιατί θρέθηκα
τόσο πολὺ κοντὰ σου, ἀγαπημένε,
δὲν ξέρω τί συνέβη καὶ τὰ μάτια μου
ἀπαρηγόρητα ἄρχισαν νὰ κλαῖνε.

□

Κι' ὕστερα σὰν ξημέρωσε καὶ θέλησα
ἀπὸ ἕνα φόβο μόνον νὰ σ' ἀφήσω,
γελοῦδες καθὼς μ' ἐβλεπες ἀνίκανη
χωρὶς ἐσένα πίσω νὰ γυρίσω.

ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΗ ΠΑΠΠΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀθορύβως ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις Σωματεῖον πατριωτικῆς δράσεως, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνικὴ Ἑστία Ἑλληνίδων». Σκοπὸς τοῦ Σωματείου εἶναι ἡ ἠθικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἀλυστῶν ἀδελφῶν—ὑπὸ τὸν ὅρον δὲ τοῦτον νοεῖται εὐρέως ἡ πνευματικὴ ἐπικοινωνία μετ' αὐτῶν, ἡ διάσωσις τοῦ λαογραφικοῦ πλούτου, τῶν κειμηλίων, τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἱστορικῆς ἐν γένει συνεχείας τῶν τμημάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς—ἐπὶ πλέον δὲ ἡ δημιουργία μιᾶς ἐστίας πραγματικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαθείας δι' αὐτοῦς.

Συμφῶνως μὲ τοὺς σκοποὺς τούτους ἡ μεθοδικὴ ἐργασία τοῦ Σωματείου θὰ στηριχθῇ ἐπὶ ἐπιστημονικῶν θάσεων, τὰς ὁποίας ὅμως θὰ θερμαίνει καὶ θὰ τονώνει ὁ ἐνδιασ παλμός τῆς Πατρίδος.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία Ἑλληνίδων ἔκαμε τὴν πρώτην δημοσίαν ἐμφάνισίν της, ὀργανώσασα διάλεξιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ», μὲ ὁμιλητὴν τὸν Δ)τὴν τῆς «Ἑστίας» κ. Ἀχιλ. Κύρου, Κύπριον τὴν καταγωγὴν καὶ θέμα «ἡ Τέχνη καὶ ὁ Ἑλληνισμός». Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως εἶχον ἐπιστήμονες Ἑλληνίδες, αἱ ὁποῖαι ἐθεώρησαν καθήκον τους νὰ ζωογονήσουν ἐκ νέου τὴν φλόγα τοῦ παναρχαίου θωμοῦ τῆς Πατρίδος, θέτουσαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της τὴν Ἐπιστήμην, χωρὶς προκατάληψιν.

Τὸ πρῶτον διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Σωματείου ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Μάν. Φαρμακίδου, ἱατροῦ, ὡς προέδρου, Εὐχ. Πετρίδου, δικηγόρου, ὡς ἀντιπροέδρου, Εὐας Λουκάκη, καθηγήτριας, ὡς γεν. γραμματέως, Ε. Σαραντοπούλου καὶ Ἑλ. Πολυμεροπούλου, ὡς συμβούλων.

Τί κοστίζει ἡ ὠραιότης. Τὸ μακιγιάζ κατέκτησεν ὅλας τὰς τάξεις τοῦ γυναικείου φύλου. Ἀπ' αὐτὸ ζοῦν μεγάλες βιομηχανίες καὶ χιλιάδες ἐργατῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐδημοσίευσεν στατιστικὴν ἀποδεικνύουσαν, ὅτι σ' ἓνα ἔτος οἱ Ἀμερικανίδες ἀγόρασαν 300 ἑκατομμυρίων δολλ. διάφορες κρέμες γιὰ τὸ πρόσωπο, 180 ἑκ. κόκκινον γιὰ τὰ χεῖλη, 250 ἑκατομμ. πούδρα καὶ τέλος 1½ δισεκατομμύριο σαποῦνι τοῦ δέρματος.

Στὴν Ἀπὼ Ἀνατολὴ ἡ γυναῖκα ἐργάζεται περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Καλλιέργει τὴ γῆ, κτυπᾷ τὸ ρυζὶ, διευθύνει τὶς θάρκες, γεμᾶτες

ἀπὸ τὰ βαρεῖα φορτία, ὑφαίνει, ράβει, φροντίζει τὸ νοικοκυριό. Εἰς «ἀντάλλαγμα» ὁ ἄνδρας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν κακοποιῇ, νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ, νὰ τὴν πουλῇ, ἀκόμη καὶ νὰ τὴν κλείσῃ σὲ κλουβὶ γιὰ τὴν πιὸ ἀσήμαντὴ αἰτία.

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀγγλίαν διωρίσθη γυναῖκα ὡς ὑποδιευθύντρια μιᾶς μικτῆς φυλακῆς στὸ Μάντσεστερ, ἡ δις Δωροθέα Οὐϊλσὼν.

Ἡ κυρία Πάντιτ, εἶναι ἡ πρώτη γυναῖκα τῶν Ἰνδιῶν, ποὺ συνεργάζεται μὲ τὴν κυβέρνησιν. Διευθύνει τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Ἑπαρχιῶν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγείας, ποὺ εἶναι σημαντικώτατον.

Ἰδοὺ μιὰ περικοπὴ τῆς ἐκκλήσεως, ποὺ ἀπηύθυνε ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις στὶς γυναῖκες, στὶς τελευταῖες ἐκλογάς:

«Βουλγαρίδες! Ἡ Βουλγαρία, γιὰ πρώτη φορὰ στὸν πολιτικὸν τῆς θείας, σὰς καλεῖ γιὰ νὰ λάβετε μέρος στὶς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ἐχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι σεῖς, μητέρες καὶ σύζυγοι, ποὺ τόσον ὑποφέρατε στὸ παρελθόν, ἀπὸ τὶς σκληρὰς κομματικὰς προστριβές, θὰ ἐνισχύσετε τὴν γενικὴν συμφιλίωσιν καὶ τὴν ἑνωσιν τοῦ λαοῦ!

Ἐκλογεῖς τῶν χωρίων καὶ τῶν πόλεων, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, δύο δρόμοι σὰς εἶναι χαράγμενοι. Ὁ δρόμος τοῦ παρελθόντος, καὶ ὁ δρόμος τοῦ μέλλοντος. Διαλέξατε».

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις εἶχε τὸ 1936 μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν της τρεῖς γυναῖκες. Τὸ 1938 δὲν ἔχει καμμίαν. Τί συμβαίνει; Μήπως οἱ πρῶτες «ὑπουργῖνες» ἀπεγοήτευσαν τὴν κοινὴν γνώμην; Δὲν πιστεύομεν. Μᾶλλον ὁ πρόεδρος ὑπεχώρησε στὴ θέλησιν τῆς Γερουσίας.

Στὸ τελευταῖον συνέδριον τῶν Ἀγγλίδων διδασκαλιστῶν ἐγένετο μιὰ περίεργη παρατήρησις. Ἄν ἡ γυναῖκα εἶναι μέλος τῆς Βουλῆς ὁ γάμος της δὲν ἐπηρεάζει τὴν θέση της. Ἄν εἶναι ἀστέρας κινηματογράφου, ὅσες πιὸ πολλές φορὲς ὑπανδρεύεται, τόσο τὸ καλλίτερον γιὰ κείνην. — Ἀλλ' ἂν εἶναι ὑπάλληλος ἡ διδασκάλισσα πρέπει νὰ διαλέξῃ μετὰ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ γάμου.

Ἡ ἐφημερίς «Φρανσαιζ» ἐξέτασε τὶς ταινίες ποὺ προέβησαν οἱ κινηματογράφοι στὴν Γαλλίαν τὸ 1936. Ἰδοὺ τί ἀνεκάλυψε: 310 ταινίες, εἶχαν ὡς θέμα φόνους, 104 ληστείες, 74 ὑπεξαίρεσιν χρημάτων, 43 ἐμπρησμούς, 14 δολοπλοκίες, 807 κλοπές, 182 περιπτώσεις ψευδοματυρίας, 54 ἀποπλανήσεις ἀνηλίκων, 192 γυναικεῖς ἀπιστίες, 213 ἀνδρικές ἀπιστίες.

Καὶ ἡ συνάδελφός μας παρατηρεῖ ὀρθότατα,

ὅτι ἐκτὸς αὐτῶν τῶν ταινιῶν, ὑπάρχει καὶ πλῆθος ἄλλων, ποὺ χωρὶς νὰ εἶναι βίαιες, διαστρέφουν τὴν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς μὲ ἀνόητες αἰσθηματικότητες καὶ παραμυθνεῖες πολυτέλειες.

Τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας ζητεῖ γυναῖκες ἀεροπόρους διπλωματούχους, ποὺ νὰ ἔχουν καλὰς γνώσεις τῆς νεωτέρας ἀεροπορίας καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. — Οἱ φεμινιστικοὶ κύκλοι χαίρουν, βλέποντες τὰς πρόδους τῆς γυναικεῖας συνεργασίας στὴ σημερινὴ κατάστασιν.

Τὸ πρῶτον μουσεῖον, ἀφιερωμένο στὸν ἀντιαλκοολικὸ ἀγῶνα, ἐγκαινιάσθη στὴ Βαρσοβία. Φέρει δὲ δύο ἐπιγραφὰς ποὺ θὰ ἦταν ὀφέλιμο νὰ γνωρισθοῦν σ' ὅλα τὰ κράτη: «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ πίνει δὲν σκέπτεται». — «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ σκέπτεται δὲν πίνει».

Οἱ νεαρὲς ἀναγνώστριάς μας θὰ ἐπιδοθοῦν ἀρά γε στὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἐξασκεῖ ὁ κύριος Ρέαχ στοὺς λόφους τῆς ἀνατολικῆς περιοχῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν; Ἐργάζεται ἐντατικὰ ἀπὸ Ἀπριλίου μέχρις Ἰουλίου, γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ ἀπέραντα σμήνη καράβων, ποὺ συχνάζουν αὐτοὺς τοὺς μῆνας, στοὺς θάτους, στὰ δένδρα ἢ καὶ στοὺς θράχους. Τοὺς περισυλλέγει σὲ εἰδικοὺς σάκκους, καὶ κατόπιν τοὺς τοποθετεῖ σὲ μικρὰ κιγκλιδωτὰ κουτιά, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλει στοὺς κηπουροὺς. Αὐτοὶ θάξουν πάνω στὰ φυτὰ καὶ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα τοὺς καράβους, γιὰ νὰ καταβροχθίσουν τὰ μικρὰ θλαθερά ἔντομα, ποὺ εὐρίσκονται ἐπ' αὐτῶν.

Στὴ Σουηδία δημοσιεύθη διάταγμα, ποὺ ὑποχρεώνει κάθε κοινότητα νὰ ἔχῃ, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων της, μίαν ἢ περισσότεράς μαιῆς. τὰς ὁποίας θὰ θέτῃ δωρεὰν στὴ διάθεσιν τῶν μητέρων.

Ἡ μεγαλύτερη ἀποστολὴ τῆς σημερινῆς γυναικῆς εἶναι νὰ δίδῃ στὴν κοινωνία ἄνδρας γενναίους, ποὺ θὰ σκορπίσουν σὲ παρακάμζον περιβάλλον ἰδέας ὀρθῆς καὶ ὑγιεῖς. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητη στὴ γυναῖκα μιὰ καλὴ μόρφωσις. Ὅχι ὅμως μὲ μικρὰς γνώσεις σὲ ὅλα, ἀλλὰ μὲ μεγάλες σὲ ὀρισμένα ζητήματα. Ὁ Φρ. Μωριάκ, ποὺ εἶναι πάντοτε ἀρετὰ σκληρὸς γιὰ τὶς γυναῖκες, λέγει: «Ἡ γυναῖκα νομίζει πὼς κάθε πνευματικὴ ἀπόκτησις εἶναι πρὸς ἐπίδειξιν. Αὐτὸ πρὸς ἐρχετὶ ἀπὸ τὴν ἀδιόρθωτον φιλαρέσκειαν της».

Συχνὰ εἶναι ὅμως καὶ ἀποτέλεσμα τῆς κοσμικῆς ζωῆς, ποὺ μὲ τὴν ἐπιπολαιότητά της σκοτώνει κάθε ἐσωτερικὴ ζωή. Ἐνα μορφωμένο κορίτσι δὲν θὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν ἀνιάρ

ἀτμόσφαιρα τῶν σαλονιῶν. Δὲν θὰ τὴν γελᾶσουν ἀπατηλὰ προσχήματα, εὐκόλα θὰ διακρίνῃ τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακόν. Θὰ ἀγαπᾷ τὴν μόρφωσιν ὅχι σὰν στολίδι, ἀλλὰ σὰν τροφή. Οἱ γνώσεις της θὰ ἔχουν πλουτίσῃ τὴν αἰσθηματικότητά της, ἀφοῦ στὴ γυναῖκα, στὴν πραγματικὴν γυναῖκα, ὅλα συντείνουν εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξουν μιὰ λεπτὴ εὐαισθησίαν καὶ ἰδίως μιὰ προνοϊτικὴ εὐφυΐαν.

Ἐξ ἄλλου γιὰ ν' ἀντιληφθῇ ὁ σύζυγός της, ὅτι αἰσθάνετι, μαντεύει, προβλέπει, δοκιμάζει, πρέπει νὰ ἔχῃ μιὰ σχετικὴ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος, καὶ χωρὶς καθόλου νὰ εἶναι σοφὴ νὰ «διαβάσῃ», δηλαδὴ νὰ σκέπτεται ὅσα διαβάσει, νὰ τὰ ἀναλύει καὶ νὰ «μιλῇ». Πόσα κορίτσια φλυαροῦν καὶ δὲν ὁμιλοῦν!

Ὁ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Παγκαθῆς ἐπέδωκεν εἰς τὴν κ. Λένην Ριφενστάλ κλάδον ἑλληνικῆς ἐλαίας, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ δημιουργίαν της τοῦ φιλμ γιὰ τοὺς προπερυσινούς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ρουμανίδων ἐχαιρέτησε τὴν 16ην Μαΐου διὰ τοῦ ραδιοφώνου τὰς γυναικεῖας ὀργανώσεις ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἐξήγησε συνάμα τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου Ρουμανικοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐχορήγησεν εἰς τὰς Ρουμανίδας τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου διὰ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν ἐκλογιμότητά των διὰ τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Φιλόπρωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν Καβάλλας μᾶς ἔστειλε τὸ καταστατικόν της, ὡς καὶ τὴν λογοδοσίαν τοῦ ἔτους 1937. Ἐξ αὐτῆς πληροφοροῦμεθα μὲ μεγάλην χαράν, ὅτι τὸ ἔγκριτον τέκνον τῆς Καβάλλας, ὁ κ. Θεόδωρος Ν. Πουλίδης, ἔκαμεν εἰς τὴν Ἀδελφότητα τὴν δωρεάν 4.000.000 δραχ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν Γηροκομείου μὲ 75 κλίνας, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ καὶ ἐξυπηρετήσῃ μεγάλην κοινωνικὴν ἀνάγκην τῆς Καβάλλας καὶ τῆς περιφέρειας αὐτῆς. Ἡ Φιλόπρωχος Ἀδελφότης, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα Σωματεῖα Μέλῃ τοῦ Ε. Σ. Ε. εἶναι ἄξιον συγχαρητηρίων διὰ τὴν ὠραίαν καὶ φιλανθρωπικὴν δράσιν της.

Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος τῶν Ἀνατολικομακεδόνων ὁ «Φίλιππος», ὀργάνωσε τὴν 8ην Μαΐου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας φιλολογικὴν συγκέντρωσιν πρὸς τιμὴν τῆς θραυσευθείας ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας κυρίας Ἀννας Τριανταφυλλίδου.

Ἡ ἔκθεσις «Χαρὰ καὶ Ἐργασία», ποὺ ἔγινε στὸ Ζάππειον ἀπὸ τῆς 3—23 Μαΐου, ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκθέσεως εἶχε τὸ κεντρικὸ γραφεῖο «Χαρὰ καὶ

«Εργασία», που έχει ξδρα στο Βερολίνο και στο όποιον αντιπροσώπεύονται 61 χώροι. Οι εκθέσεις που διοργανώνει, αποβλέπουν εις τὸ νὰ δείξουν τὶς προσπάθειες τοῦ κράτους καὶ τῆς ιδιωτικῆς πρωτοβουλίας σχετικά με τὰ μέτρα γιὰ τὴ προστασία καὶ τὴ ψυχαγωγία τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Τὸ Γερμανικὸ Τμήμα τέλειον, ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν καὶ τὴν φιλοκαλίαν, ἔδειξε πολλὰ τὰ ἐνδιαφέροντα, καὶ θαυμάζει κανεὶς ἀληθινὰ πόσον φροντίζει ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς γιὰ τὴν εὐημερία καὶ τὴν ἄνεσιν τοῦ ἐργάτου. Παρουσίασε ἐργατικὰ κατοικίαι, αἰθουσες ἐργοστασίων, ἀθλητικὸς χώρους, λαϊκὰ θέατρα, λαϊκὰ λουτρά κλπ. Στὸ Ἑλληνικὸν Τμήμα, πὶο περιωρισμένο φυσικὰ, ἐθαυμάσαμε τὶς φιλεργατικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἐπιχειρήσεως, τῶν Κλωστηρίων Τεγοπούλου, τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἑταιρείας, τοῦ Κεραμικοῦ, τῶν Ἐργοστασίων Παπαστράτου, τῶν Μύλων Ἀγ. Γεωργίου, καθὼς καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς Ἐθνικῆς καὶ Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν.

Τὸ Ε.Σ.Ε., εἰς μικρὰν κλίμακα ἐφαρμόζει ἴδη ἀπὸ μὴτῶν τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ ἐργάτου, διοργανώνοντας κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα μίαν διασκέδασιν γιὰ τὶς μαθήτριες τοῦ Βραδυνοῦ τοῦ Σχολείου, ποὺ εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐργάτριες. Τοὺς παρέχει μερικὰς ὥρες ἀναψυχῆς, χορὸ, τραγοῦδι κ.λπ. καὶ πάντοτε ἓνα γενναῖο ποσὸν ἀπόγευματινοῦ φαγητοῦ.

Ὑστερα ἀπὸ τὸν νόμιον τῶν λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν βραβείων, δημοσιεύθηκεν ὁ νόμος τῆς «Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν». Δύο μέτρα μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου μας. Ἡ σημασία τῶν δύο μέτρων αὐτῶν εἶναι, ὅτι θὰ συντελέσουν κατὰ τὸν καλλίτερον καὶ θετικώτερον τρόπο στὴ δημιουργίαν μιᾶς ἐντονότερης καὶ πλατύτερης πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὴν Καλλιθέαν ὁργανώθη ἡ πρώτη Ἐκθεσις Βιβλίου, μιὰ πραγματικὴ ὥραία προσπάθεια, ποὺ πρέπει νὰ προκαλέσῃ πλατύτερον ἐνδιαφέρον.

Διαλέξεις

Μέσα στὴ σειρά τῶν διαλέξεων τοῦ Ἑλληνο-γερμανικοῦ Συνδέσμου ξεχωριστὴ θέση ἔχει ἡ ὁμιλία τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ταρσοῦλη γιὰ τὴ «Μεσαιωνικὴ Νυρεμβέργη καὶ τὸν ζωγράφον Ντὺρερ».

Στὴ διάλεξιν αὐτὴν ξαναβρήκαμε τὶς γνώριμὰς μὰς ἀξίες, ποὺ καθορίζουν τὸ πολὺμορφον ταλὲντο τῆς κ. Ταρσοῦλη.

Μὴ ἔμπνευσεν μὰς μίλησε γιὰ τὴ Νυρεμβέργη «τὴν πόλιν ὄνειρο, τὴν πόλιν παραμυθιοῦ», ὅπως τὴ χαρακτηρίζει γιὰ τὰ γνήσια στολίδια τῆς γοτθικῆς τῆς τέχνης, ποὺ ὁλοκληρώθηκε κυρίως στὰ ἀρχιτεκτονικὰ τῆς κτίσματος καὶ ἰδιαίτερα στοὺς ὑψίκορφους καὶ κομφόγραμμους ναοὺς, μετὰ τὰ πανύψηλα πελεκητὰ κωδονοστάσια, ποὺ ἐκσφενδονίζονται σὰν ἐξαυλωμένους προσευχὰς στὸν σταχτογάλαζον αἰθέρα. Μὰς μίλησε γιὰ τὴ γραφικότητα τῶν παλῶν πύργων, μετὰ τὰ δαντελλωτὰ ξύλινα μπαλκόνια, πνιγμένα στὶς πρασιναδὲς καὶ στὰ λουλούδια, σωστοὶ κρεμαστοὶ κήποι, «ποὺ καθρεφτίζονται στὰ γαλήνια νερά τοῦ ποταμοῦ Πέγγνιτς, μέσ' ἀπὸ πρισματικὸς φωτιστικὸς σελαιγισμοὺς». Γιὰ τὶς θολωτὰς γέφυρες καὶ τὰ παμπάλαια σπιτία τῆς ἀπὸ τὸν ΙΕ' αἰῶνα, «μετὰ τοὺς στοργυλοὺς ὁλοσκάλιστους ἐξώστες, σὰν ἀμβώνες ἐκκλησιῶν, μετὰ τὶς πανύψηλες μνηστὲς στένες, ποὺ τόσο κοντὰ ἢ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη, μοιάζουν μετὰ ἀλλοιωμένα φεστόνια παλῶν κεντήματος, καὶ ὅπου ὁ χρόνος ἔχει ζωγραφίσῃ κάθε λογῆς παλῶν κεντήματα ἀποχρώσεις». Καὶ ἀκόμα μὰς περιέγραψε τὰ στενὰ μεσαιωνικὰ δρομάκια, τὶς λαϊκὰς τέχνας τῆς Νυρεμβέργης, τὰ ἀρχαῖα δουλεμένα τῆς ἀσημικῆς, τέχνης κληρονομημένη ἀπὸ τοὺς ὑπομονητικὸς χρυσοκόμους τοῦ μεσαίωνα. Μὰς ζωντάνεψε τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ξεχωριστῆς αὐτῆς πόλης, ποὺ, σὰν βρεθοῦμε κοντὰ τῆς, «ἐνδὸς ξέρομε γεωγραφικῶς ποὺ εἴμαστε, καὶ χρονικὰ, ποῖον αἶωνα διατρέχομε. Ζοῦμε συνεπαρμένοι ἀπὸ τὴ γοητεία τῶν μακρυνῶν, ἀλλὰ καὶ ζωντανῶν παραμυθιῶν τοῦ μεσαίωνα».

Μὰς ἀνέπτυξε μετὰ ἀκρίβειαν τοὺς ἱστορικοὺς σταθμοὺς τῆς Νυρεμβέργης, ποὺ τὴν πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἱστορία τῆς λαμπρύνουν τὰ ὀνόματα ἐνὸς φάτι Στὸς καὶ Ἀδάμ Κράφτ —γιὰ ν' ἀναφέρωμε τοὺς κυριωτέρους— ἐνὸς Χάινς Σάξ, καὶ πάνω ἀπ' ὅλους, ἐνὸς Ντὺρερ. Σταμάτησε μπρὸς στὴν ποιητικὴ δημιουργίαν τοῦ ἀρχιτραγουδιστῆ Χάινς Σάξ, μπρὸς τὸ σωσμένο ὡς σήμερον γραφικὸ ἱστορικὸ τοῦ σπιτί, μιὰ πρὸ πάντων μπρὸς τὴν τεράστια φυσιογνωμίαν τοῦ Ντὺρερ, καὶ μιὰ ποὺ τὸ ταλὲντο καὶ ἡ ἐπίδοσή τῆς τόσο στὰ νοήματα, ὥσον καὶ στὴ ζωγραφικὴ τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ἔνῃ ἔγκυρη γνώμη, μὰς μίλησε διεξοδικὰ γιὰ τὸ ζωγραφικὸ καὶ χαρακτικὸ ἔργο τοῦ Ντὺρερ — «γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ τέκνον τῆς Νυρεμβέργης, ποὺ μετὰ τὸν ἄστυρο πυρὸς τῆς μενεαλοφυίας του, ἐφώτισε καὶ θὰ φωτίζει μέσ' ἀπὸ τοὺς αἰῶνες τὸ ἀχανὲς στερέωμα τῆς τέχνης, ὅχι μόνον ὡς μεγάλος ἱστορικὸς καὶ θρησκευτικὸς ζωγράφος, ἀλλὰ καὶ ὡς μεγάλος

Στήλη γιὰ τὶς μητέρες

Εἶναι γνωστὸν ὅτι στὴν ἱστορία ὅλων τῶν λαῶν τὸ περιβάλλον καὶ οἱ συνθήκες διαβιώσεώς των ἔπαιξαν μεγάλο ρόλο γιὰ τὴν ἐξέλιξίν τους. Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσον ὁ γενικὸς αὐτὸς νόμος ἔχει ἰσχὺ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ πόσο συντείνει στὸ νὰ δημιουργοῦνται ἄνθρωποι καλοὶ, αἰσιόδοχοι, μέσῃ σ' ἓνα χαρούμενον περιβάλλον. Καὶ πόσο μπορεῖ νὰ γίνουν κακοὶ, δύσθυμοι, ἀπαισιόδοχοι ἐκεῖνοι, ποὺ γεννιοῦνται καὶ μεγαλώνουν σ' ἓνα περιβάλλον βαρὺ, πληκτικόν.

Ἡ ἀδιαμόρφωτη ἀκόμα ψυχὴ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ καὶ ἡ διανοητικότητά του, ἐπηρεάζονται ἐξαιρετικὰ ἀπὸ ὅ,τι βλέπουν γύρω τους, ἀπὸ ὅ,τι ἀκοῦνε καὶ ἀπὸ τὸ πῶς περνᾷ. Γι' αὐτὸ κάθε μητέρα πρέπει νὰ προσπαθῇ μετὰ ὅλη τὴν δύναμιν, νὰ χαρίσῃ στὸ μικρὸ τῆς τὶς προϋποθέσεις ἐκείνες, ποὺ θὰ διαπλάσουν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸ τρόπο τὴν ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμά του.

Δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ κανεὶς πῶς αὐτὸ ποὺ λέμε παρὰ πάνω, εἶναι κάτι ἀκατόρθωτο, ποὺ ἀπαιτεῖ πολλὰ πλοῦτη, γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ. Πολλὰς φορὲς μικρὰ, ἀσήμαντα πραγματάκια, ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν μετὰ ἐλάχιστα χρήματα, παίζουν τὸν ἴδιον ψυχαγωγικὸ καὶ παιδαγωγικὸ σκοπὸ, ποὺ θὰ παῖξῃ καὶ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀντικείμενον, πολὺ ἀκριβώτερον καὶ ὡς ἐκ τούτου δύσκολον νὰ ἀποκτηθῇ ἀπὸ μιὰ πτωχὴ οἰκογένειαν.

Κάθε μητέρα ποὺ δὲν διαθέτει ἄφθονα οἰκονομικὰ μέσα, μπορεῖ λοιπὸν νὰ φανῇ ἀνταξία καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ προορισμοῦ τῆς. Καὶ ἐπειδὴ τὸ σύμπαν ἐνὸς μικροῦ παιδιοῦ εἶναι κατὰ πρώτιστον ρόλον ἡ μικρὴ κάμαρά του,

συμβολιστὴς καὶ μεγάλος ἀνθρωπιστὴς». Μέσα σὲ στενὸ χρονικὸ ὄριον ἀνέλυσε, ὅσο ἦταν δυνατό, τὸ ἔργον του· ἀνέλυσε ἀκόμα καὶ τὴν ψυχροσύνησιν του μετὰ τὸ διαισθητικὸ καὶ λεπτότατον γυναικεῖον τρόπο, ποὺ τὴ χαρακτηρίζει σὲ κάθε τῆς ἔργον, ὅταν πλησιάζῃ στὶς περιοχὰς τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.

Στὴν ὁμιλίαν τῆς αὐτῆς ἡ κ. Ταρσοῦλη δὲ σκιαγράφησε «ἀπλῶς τὴ Νυρεμβέργη, ὅπως μετρίοφροντα εἶπε, μὰ ἔκαμε νὰ ζήσωμε μέσῃ στὴν ἀτμόσφαιρά τῆς». Ὅσοι ξέρουν τὴν πόλιν αὐτὴν, δὲν ἔβηκαν μονάχα τὴ ρεαλιστικὴν εἰκόνα τῆς, μὰ τὴν ψυχὴ τῆς ξεχωριστῆς αὐτῆς πολιτείας. Ὅσοι τὴν ἀγνοοῦν, ἀκούσαν ἓνα πολὺ ἐλκυστικὸν θέμα εἰπωμένο, μετὰ πολὺ ἐλκυστικὸν τρόπο.

KATERINA I. KAKOYRFH

πρῶτῃ μας φροντίδῃ θὰ εἶναι νὰ τὴν κάνουμε, ὅπως εἶπαμε παρὰ πάνω, ὥραία, εὐχάριστη, καὶ, θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεὶς, γεμάτῃ ζωῇ.

Ὅταν ἀκόμα τὸ παιδί εἶναι μικρὸ καὶ δύσκολα ξεχωρίζει τὸ κάθε τι, τότε εἶναι ἀρκετὸ γιὰ τὴν μικρὴν του ὑπαρξιν ἓνα καθαρὸ δωμάτιο, μετὰ πολὺ φῶς καὶ ἀέρα. Ἡ ἐπίπλωσις πρέπει νὰ εἶναι ἀπλή. Τὰ ἐπιπλάκια του θαμμένα μετὰ ἀνοιχτοὺς χρωματισμοὺς, θὰ δίνουν ἀκόμα πὶο πολὺ φῶς καὶ χρωματικὴ ἁρμονία.

Ὅταν μεγαλώσῃ τὸ παιδί καὶ ἀρχίξῃ νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ ὅ,τι τὸ περιτριγυρίζει, πρέπει νὰ φροντίσουμε τὰ διάφορα ἀντικείμενα, πρὸς τὰ ὁποῖα θὰ στρέφεται ἡ προσοχή του, νὰ εἶναι ὁμορφα, εὐχάριστα καὶ ἐνδιαφέροντα.

Μποροῦμε στὸ σὸρ τοῦ παραθύρου του νὰ κεντήσουμε διάφορα παιδάκια ἢ πολυχρώμα ζωὰ. Νὰ τοῦ κάνουμε μαξιλάριον, ποὺ θὰ ἔχουν ἐπάνω τὴν κοκκινোসκουφίτσαν ἢ τὸν παπουτσάκιον γάτο, ποὺ θὰ τὸ διασκεδάσουν πολὺ.

Ὅσο μεγαλώνει τὸ παιδί σιγά-σιγά ἀρχίζει νὰ ἔχῃ περισσότερη ἀπαίτησιν. Θέλει παιγνίδια. Ἡ ἐκλογή τῶν παιγνιδίων εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα ζήτημα λεπτὸ, ποὺ πρέπει νὰ προσέξουμε. Νὰ μὴ χαρίζουμε ποτὲ στὸ παιδί μιὰ ὥραία μεγάλη ἀκριβὴ κούκλα, ποὺ σπάζει εὐκολὰ καὶ ποὺ πρόκειται νὰ κρῦψουμε στὴ ντουλάπα μας, ὥστε νὰ τὴν χαρῇ... ὅταν θὰ μεγαλώσῃ. Μιὰ πάνινη χοντροκαμωμένη κούκλα, ποὺ θὰ μὴν νύνη καὶ νὰ τὴν γδύνῃ, χωρὶς φόβο, θὰ τὸ εὐχαριστήσῃ πολὺ περισσότερο.

Ἀπὸ τὰ παιγνίδια, ποὺ προτιμᾷ κάθε παιδί, ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται ὁ χαρακτήρας του καὶ οἱ κλίσεις του. Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ βοηθήσουμε καὶ νὰ μὴν ἐπιμένουμε νὰ τοῦ ἀγοράζουμε ὅ,τι ἀρέσει σ' ἐμᾶς περισσότερο. Ἀντιθέτως πρέπει νὰ τὸ ἀφίνουμε ἐντελῶς ἐλεύθερον νὰ ἐκδηλώσῃ τὶς τάσεις του.

Τέλος ἀπὸ τὴ πὶο τρυφερὴ ἡλικία πρέπει νὰ συνηθίζουμε τὸ παιδί στὴν τάξιν καὶ στὴν καθαρότητα. Νὰ μὴ τοῦ ἐπιτρέπουμε νὰ ἀφήνῃ τὶς κούκλας του ἢ τοὺς στρατιῶτες του στὴ μέση, γιὰ νὰ παῖξῃ μετὰ κάτι ἄλλο. Χωρὶς μαλώματα, μετὰ τὸ καλόν, θὰ τὸ πείσουμε νὰ θάλλῃ τὴν κούκλαν τοῦ σπῆς τῆς, λέγοντας πῶς μπορεῖ νὰ κρυώσῃ ἢ νὰ στενοχωρηθῇ μόνῃ τῆς στὸ πάτωμα. Ἐνα τακτικὸν περιβάλλον γύρω ἀπὸ τὸ παιδί ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα ψυχικῆς διαπαιδαγωγικῆς αὐτοῦ.

Ὁ ρόλος τῆς μητέρας εἶναι πολὺ δύσκολος,

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ LAMBO

Και λίγη Μαγειρική

Πολλές αναγνώστριες απήντησαν στην ερώτησίν μας: «Πώς μαγειρεύονται κατά νόστιμον τρόπο» οι πατάτες». Παραλείπομεν τις γνωστές συνταγές και δημοσιεύομεν τις πιο ασυνήθιστες:

— Πατατόσουπα

Βράζεις μερικές πατάτες καθαρισμένες και κομμένες κομμάτια. Τις περνάς μαζί με το νερό τους από το τυπητό. Ζεσταίνεις μιά κουταλιά αλεύρι με μιά κουταλιά θούτυρο, προσθέτεις λίγο γάλα, ανακατώνεις με τις πατάτες και αφίνεις να θράσουν όλα μαζί. Σερβίρεις με κα-
 θουρισμένα ψωμάκια.

— Πατάτες πανέ.

Βράζεις μερικές πατάτες ίσου μεγέθους. Τις ξεφλουδίζεις και τις αφίνεις να κρυώσουν. Τις κόβεις κατόπιν σε φέτες μάλλον χονδρές, τις βουτάς σε αυγό και σε γαλέττα και τις τηγανίζεις με θούτυρο.

— Τηγανίτες από πατάτα

Καθαρίζεις μία όκω πατάτες μεγάλες. Τις τρίβεις ώμες με τόν τρίφτη του τυριού. Προσθέτεις 4 αυγά, αλάτι και 2 κουταλιές γαλέττα. Τις τηγανίζεις με λάδι εις σχήμα τηγανίτας, αφού ανακατώσεις καλά την μάζα. Δεν πρέπει να είναι χονδρές, διὰ να μη μένουν ώμες στο μέσον.

— Πατάτες με σάλτσα μαϊντανού.

Βράζεις μία όκω πατάτες καθαρισμένες και κομμένες κυδωνάτες, σε νερό με αλάτι. Όταν βράσουν, ετοιμάζεις μιά σάλτσα με θούτυρο, αλεύρι και το νερό της πατάτας (ή γάλα). Προσθέτεις ψιλοκομμένο μαϊντανό, και βάζεις μέσα τις πατάτες να θράσουν όλιγο με τη σάλτσα.

— Πατάτες φούρνου γρατέν.

Βράζεις μία όκω πατάτες, με τη φλούδα. Τις ξεφλουδίζεις, τις κόβεις φέτες και τις στρώνεις σε καραβάνα θουτυρωμένη, αφού τις πασπαλί-

και πρέπει κάθε γυναίκα, που θέλει να είναι ανταξία του προορισμού της, να προσπαθήση με όλη της τη δύναμη, όλη της την αγάπη και τρυφερότητα, να διαμορφώση ανθρώπους υγιείς, καλούς, πειθαρχημένους και χρησίμους στην κοινωνία.

M. B.

σεις με παρμεζάν και λυωμένο θούτυρο. Γίνονται νοστιμώτερες αν στρώσης ανάμεσα μερικά κομματάκια χοιρομέρι. Ετοιμάζεις μιά σάλτσα μπεσαμέλ, την στρώνεις από πάνω και ψήνεις στο φούρνο.

— Πατάτες αλά Μιλανέζα.

Καθαρίζεις μιά όκω πατάτες, τις κόβεις λεπτές φέτες και τις στρώνεις σε καραβάνα θουτυρωμένη. Σε κάθε στρώσι βάζεις αλάτι, πιπέρι, τυρί τριμμένο και θούτυρο. Στο τέλος τις περιχύνεις με ένα ποτήρι νερό ή ένα ποτήρι γάλα και τις ψήνεις στο φούρνο.

— Πατάτες Όλλανδέζικες.

Διαλέγεις μιά όκω πατάτες μικρές ή στρογγυλές, τις πλένεις και τις καθαρίζεις. Καθαρίζεις μισή όκω κρεμμυδάκια στρογγυλά και τα τοποθετείς κατά στρώσεις ανάμεσα στις πατάτες με αλάτι, πιπέρι και θούτυρο. Προσθέτεις τόσο νερό, ώστε να μη καλυφθούν έντελως, και τις αφίνεις να σιγοθράσουν $\frac{1}{4}$ της ώρας περίπου.

— Πατατοσαλάτα.

Βράζεις μερικές πατάτες με τη φλούδα. Όταν μισοκρυώσουν τις ξεφλουδίζεις, τις κόβεις φέτες και προσθέτεις όλιγη κάπαρη, κρεμμυδάκι φιλοκομμένο, μιά ρέγγα ψιλοκομμένη, 2 αυγά σκληρά, κομμένα σε κομμάτια μικρά, λαδόγυδο, και στο τέλος ένα φλυτζάνι καυτό νερό. Πρέπει να σταθι μιά ώρα.

Σήμερα ζητούμεν από τις αναγνώστριές μας μερικές καλές συνταγές για τα κ ο λ ο κ υ θ ά κ ι α.

Αντί σάδας, χρησιμοποιείτε εις τα λαχανικά σας, έντράδες, κτλπ. ένα κουταλάκι Μπέκιν Πάουντερ Ρούαγιαλ διευκολύνει την βράσιν και δίδει εις τα λαχανικά ωραίο πράσινο χρώμα.

Ωφέλιμοι Γνώσεις

Πρὶν λουστῆτε νὰ ἀλείψετε τὶς ρίζες τῶν μὲλιων σας μὲ καθαρὸ λάδι. Ἀφ' ὅτε τὸ ἀπάνω 20 λεπτά καὶ καθαρίστε τὸ κεφάλι σας μὲ παχειὰ σαπουνάδα. Τὸ λάδι δυναμώνει τὶς ρίζες καὶ ἐμποδίζει τὰ μαλλιά νὰ πέφτουν.

Ἐὰν κάμνετε θαλάσσια λουτρά, μὴν ξεχνᾶτε πρὶν κοιμηθῆτε νὰ καθαρίζετε τὸ πρόσωπό σας ἀπὸ κάθε ἀρμύρα.

Γι' αὐτὸ πλύνετε κάθε βράδυ τὸ πρόσωπό σας μετὸ νερὸ ἐλαφρὰ θρασμένης μολόχας.

Λαογραφικὰ Πρέσπας - Φλωρίνης

Ο ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ

Όταν πρόκειται ν' αρραβωνιάσουν ένα νέο με μιά νέα, στέλνουν από τὸ σπίτι τοῦ νέου έναν πρόξενο στὸ σπίτι τῆς νέας. Ὁ πρόξενος θὰ πάρη μαζί του καὶ τρεῖς ἄλλους. Ἡ μητέρα ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν πρότασιν, θὰ ρωτήσῃ καὶ τὴν κόρη. Ἄν δεχθῇ ἡ νέα, παίρνει ὁ πρόξενος τὴν τσιμπίδα (μασιά) καὶ ἀνακατώνει τὴν στάκτη, εὐχόμενος προκοπῇ.

Ἡ νέα θὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι καὶ θὰ δώσῃ τέσσερα ζευγάρια κάλτσες κι' ένα ζευγάρι παπούτσια. Μετὰ ἀπὸ μιά ἐβδομάδα θὰ στείλουν στὸ σπίτι τῆς νέας χρυσὴ ζώνη, σκουλαρίκια καὶ διάφορα δῶρα.

Γίνεται συνάμα καὶ ἡ συμφωνία πόσα θὰ δώσῃ ὁ γαμπρός. Τὰ παλιὰ τὰ χρόνια δίδανε χρυσὰ (εἰκοσόφραγκα), τώρα ὅμως γίνεται ἡ συμφωνία σὲ δραχμές. Ἀφοῦ γίνῃ ἡ συμφωνία γιὰ τὰ χρήματα ποὺ θὰ δώσῃ ὁ γαμπρός στὴ νύφη, ὀρίζεται ἡ ἡμέρᾱ ποὺ θὰ γίνῃ ὁ γάμος.

Ο ΓΑΜΟΣ

Πρὶν ἀπὸ μιά βδομάδα πηγαίνουν στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ 5—6 κορίτσια γιὰ νὰ βοηθήσουν. Θὰ πλέξουν μιά ψάθα, θὰ ζυμώσουν τὰ ψωμιά... μερικὰ ζυμώνουν καὶ μετὸ κουφέτα. Σφάζουν ἕνα βόδι ἢ ἀρνιά γιὰ τοὺς φίλους. Ἀπὸ τὸ Σάββατο ἔρχονται στὸ χωριὸ μ' ἕνα μπουκαλάκι τσίπουρο καὶ κουλουράκια καὶ περνοῦν ὅλα τὰ σπίτια καλώντας τοὺς στὸ γάμο. Τὰ νταούλια ἔρχονται τὸ Σάββατο τὸ βράδυ καὶ στήνουν τὸ χορὸ στ' ἄλωνι, χορεύουν νέοι καὶ νέες. Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωτὶ γυρίζουν μετὰ τὰ ὄργανα στὸ χωριὸ καὶ ξανακαλοῦν τοὺς φίλους. Τὸ μεσημέρι στήνουν μιά καρέκλα στ' ἄλωνι καὶ γυρίζουν τὸν γαμπρό. Ὁλόγυρά του εἶναι μαζεμένες οἱ κοπέλλες καὶ τραγουδοῦν τὸ τραγοῦδι τοῦ γαμπροῦ, ποὺ ξυρίζεται. Ἀφοῦ ετοίμασθῇ ὁ γαμπρός ετοιμάζονται νὰ πάρουν τὴ νύφη.

Ὁ κουμπάρος, μετὰ τὴ σημαία κι' ἕνα μῆλο ἀπάνω, πηγαίνει πάντα μπρός. Μόλις φθάσουν στὸ σπίτι τῆς νύφης, κατεβαίνουν ἀπὸ τ' ἄλογα καὶ τὰ δένουν στ' ἄλωνι.

Μιά κοπέλλα περνᾷ στὸ ζωνάρι τοῦ γαμπροῦ ἕνα πουκάμισο, ἀμέσως ὁ γαμπρός τῆς δίδει ἕνα ἐκλεκτὸ μῆλο, ποὺ ἔχει μέσα χρήματα τάχουν θάλει ἐπίτηδες. Ἐπίσης ὁ γαμπρός

σπάει τρία κουτάλια καὶ τρία πηρούνια, χωρίς νὰ τὸν ἰδῇ κανεὶς (·)

Οἱ παρακούμπαραοὶ θὰ πᾶνε ν' ἀνοίξουν κεῖ ποὺ εἶναι ἡ νύφη καὶ οἱ κοπέλλες δὲν ἀφίνουν, ἐκτὸς ἂν δώσουν χρήματα· οἱ παρακούμπαραοὶ δίδουν ἀπ' ἕνα φιλοδώρημα σὲ κάθε μιά, καὶ ἀφοῦ θάλουν τῆς νύφης παπούτσια καὶ τὸ στεφάνι, τὴν ὀδηγοῦν στὴν αὐλὴ. Ἡ μητέρα τῆς νύφης θὰ χαρίσῃ δῶρα (κάλτσες καὶ προσόψια). Στὴ μέση τῆς αὐλῆς θὰ στήσουν ἕνα τραπέζι, πάνω θὰ εἶναι ἕνα μεγάλο σιταρίσιο ψωμί καὶ στὸ ψωμί ἐπάνω ἕνα ποτήρι κρασί καὶ ἕνα πιάτο κουφέτα.

Στὸ ποτήρι μετὸ κρασί οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς θὰ ρίχνουν χρήματα. Ὁ κουμπάρος κατόπι θὰ πάρῃ τὰ χρήματα καὶ θὰ τὰ δώσῃ τῆς νύφης, ἡ ὁποία παίρνοντάς τα τοῦ φιλεῖ τὸ χέρι, μετὰ παίρνει τὸ ψωμί καὶ τὸ κόβει στὴ μέση.

Ετοιμάζουν τὸ ἄλογο γιὰ τὴν νύφη, δὲν περνᾷ ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο. Τὰ παιδιά ποὺ κρατᾷ τ' ἄλογα μετὰ τὰ προικιὰ ζητοῦν χρήματα ἀπὸ τὸν κουμπάρο, γιὰ ν' ἀφήσουν τ' ἄλογα ἐλεύθερα. Τοὺς δίδει καὶ τραβοῦν.

Στὴν ἐκκλησιὰ ποὺ τὴν στεφανώνουν, ἡ μητέρα σταματᾷ ἔξω καὶ ρίχνει ρύζι, καὶ κρατεῖ ψωμί καὶ κρασί σὲ μιά κανάτα. Στὸ σπίτι μόλις φθάσουν, στὴν πόρτα, τοὺς σταματοῦν καὶ θάζουν μπρός τὸ ζυγὸ καὶ περνοῦν ἀπὸ κάτω.

Οἱ γυναῖκες θὰ καθίσουν καὶ ἡ νύφη θὰ γυρνᾷ καὶ θὰ τοὺς δίδῃ κρασί, κι' αὐτὲς στοῖδια διάφορα. Κατόπιν θὰ γυρίσῃ στοὺς ἀνδρες καὶ θὰ φιλῇ ἕναν ἕναν τὸ χέρι καὶ θὰ τὶς δίδουν χρήματα. Όταν θὰ φεύγουν οἱ ἄνδρες θὰ τοὺς χαρίσουν διάφορα δῶρα.

ΛΑΖ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
δημοδιδάσκαλος

Ἡ εἰκόνα τοῦ ἐξωφύλλου μας

Με ἰδιαίτεραν εὐχαρίστησιν δημοσιεύομεν σήμερα τὸ ἐξωφύλλο τὴν εἰκόνα τοῦ τελευταίου ἔργου τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος κυρίας Θ. Φλωρᾶ—Καραβία ὁ «Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου». Ὁ πίναξ αὐτὸς δὲν ἐξετέθη ἀκόμη στὰς Ἀθήνας, ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι θὰ τὸν ἰδοῦμε προσεχῶς. Μετὰ τὸ «Χορὸ τοῦ Ζαλόγγου» ἐπραγματοποίησεν ἡ κ. Καραβία μιά γερὴ δημιουργίαν, ἴσως τὴν καλλίτερήν της.

Τὸ κολλάρισμα καὶ τὸ σιδέρωμα τῶν ρούχων

Κολλαρίζομεν τὰ ρούχα διὰ νὰ τοὺς δώσω-
μεν τὴν σκληρότητα καὶ τὴν γυαλάδα, πού ἔ-
χασαν κατὰ τὴν πλῆσιν. Χάρης εἰς τὴν κόλλαν
τὸ ρούχο γίνεταί ὠραιότερον, παίρνει εὐκολώ-
τερα ἕνα ὠρισμένον σχῆμα καὶ φθείρεται πολὺ
ὀλιγώτερον.

Ἡ κόλλα πρέπει νὰ εἶναι ἀρίστης ποιότητος,
ὅπως εἶναι ἐκείνη, ἥ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὸ
ἄμυλον τῆς ὀρύζης, τῆς ὁποίας οἱ κόκκοι εἶναι
πολὺ λεπτοὶ καὶ οὕτω εἰσχωρεῖ εὐκολώτερον
εἰς τὰς ἴνας τοῦ ὑφάσματος καὶ τὸ κολλάρι-
σμα εἶναι ὁμοίομορφον καὶ τελειότερον.

Ἡ ὥμη κόλλα χρησιμοποιεῖται διὰ τὰ ἐλα-
φρά ὑφάσματα, διὰ τὰ κρετὸν καὶ ἄλλα χρω-
ματιστὰ ὑφάσματα, εἰς ἀναλογίαν 10 γραμμ.
διὰ κάθε λίτραν κρύου νεροῦ καὶ διὰ τοὺς
γιακάδες καὶ τὰ μανικέτια εἰς ἀναλογίαν 100
γραμμ. διὰ κάθε λίτραν νεροῦ. Τὰ μανδύλια
καλὸν εἶναι νὰ κολλαρίζωνται μὲ λίγη κόλλα,
τὴν ὁποίαν προσθέτομεν εἰς τὸ νερὸ τοῦ λου-
λακιάσματος.

Ἡ θραστή κόλλα χρησιμοποιεῖται γενικῶς
δι' ὅλα τ' ἀσπρόρουχα, ἐκτὸς ἐκείνων τὰ ὁ-
ποία ἔρχονται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸ σῶμα
καὶ τὰ ὁποία δὲν κολλαρίζονται ποτέ, διότι
ἐμποδίζουν τὴν ἀναπνοήν. Ἡ τοιαύτη κόλλα
συνίσταται εἰς μίαν ζύμην, ἥ ὁποία παρασκευά-
ζεται μὲ 20 γραμμ. κόλλας καὶ μὲ ἐλάχιστον
κρύο νερό. Εἰς τὴν ζύμην αὐτὴν χύνομεν 1 λί-
τρα θραστὸ νερό, ταρασσοντας μ' ἕνα ξύλινο
κουτάλι, ἕως ὅτου ἐπιτύχομεν ἕνα ὁμοιογενές
μίγμα, ἕνα πολτὸ κολλοειδῆ καὶ διαφανῆ.
Προσθέτομεν ἀκόμη λίγο κρύο νερὸ διὰ νὰ
γίνῃ ἡ κόλλα ἐλαφροτέρα.

Μεταξὺ τῶν ρούχων, τὰ ὁποία ἔχουν ἀνάγ-
κην θραστής κόλλας, εἶναι αἱ μαξιλαροθήκαι,
αἱ ὁποῖαι κολλαρίζονται ἐλαφρῶς, τὰ τραπε-
λομάνδουλα καὶ πετσέτες τοῦ φαγητοῦ, πού
κολλαρίζονται πολὺ περισσότερο, ὅποτε σιδε-
ρώνονται καλύτερον, δὲν σχηματίζουν χνουδι,
εἶναι ὠραιότερα εἰς ἐμφάνισιν καὶ πλέον εὐ-
χάριστα εἰς τὴν χρῆσιν. Ἐπίσης μὲ θραστήν
κόλλαν κολλαρίζονται οἱ ποδίτσες καὶ τὰ φο-
ρεματάκια τῶν παιδιῶν, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἐ-
ξωτερικὰ ρούχα ἐργασίας, ποδίτσες, μπλοῦζες
κ.τ.λ., καὶ τὰ ὁποία κολλαρίζονται μὲ ἀκόμη
περισσότεραν κόλλαν.

Καὶ εἰς τὴν ὥμην καὶ εἰς τὴν θραστήν κόλ-
λαν, καλὸν θὰ εἶναι νὰ προσθέτωμεν διὰ κάθε
λίτραν νεροῦ 25 γραμμάρια θόρακα, τὸ ὁ-
ποῖον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ καταστή τὸ ρούχο

περισσότερον γυαλιστερό καὶ νὰ διατηρῇ πλέ-
ον σταθερὸν τὸ σχῆμα, πού τοῦ ἐδόθη κατὰ τὸ
σιδέρωμα, ἐνῶ συγχρόνως ὁ θόρακας ὑποση-
θεῖ εἰς τὴν εὐκολωτέραν ἀπορρόφησιν τῆς κόλλας.

Τὰ ρούχα, τὰ ὁποία πρόκειται νὰ κολλαρι-
σθοῦν μὲ ὥμην κόλλαν, πρέπει νὰ σιδερωθοῦν
πρὶν στεγνώσουν τελείως. Τὸυναντίον, τὰ ρού-
χα τὰ ὁποία ἐτέθησαν εἰς θραστήν κόλλαν, πρέ-
πει νὰ στεγνώσουν καὶ ἀφοῦ ὑγρανθοῦν καὶ
πάλιν, ἐλαφρῶς, νὰ σιδερωθοῦν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ σιδερώματος δὲν εἶναι νὰ δώ-
σῃ μόνον εἰς τὸ ρούχο μίαν ὠραιότεραν ὕψιν,
μιά στιλπνότητα καὶ μία σχετικὴ σκληρότητα.
ἀλλὰ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀπώλυσαν.
Ἐπὶ πλέον τὸ σιδερωμένο ρούχο τσαλακώνεται
ὀλιγώτερον καὶ τακτοποιεῖται εἰς τὰ ντουλά-
πια μὲ περισσότεραν τάξιν, ὥστε νὰ καταλαμ-
νῇ ὀλιγώτερον χώρον.

Διὰ τὸ σιδέρωμα πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα
σιδερὸ ζεστό, εἰς κατάλληλον θάβμον καὶ
ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καλὸν εἶναι νὰ τὸ περ-
νοῦμεν ἐπάνω σὲ λίγο κερὶ, τὸ ὁποῖον θὰ εὐ-
ρίσκεται μέσα σ' ἕνα ἄσπρο πανί. Σιδερώνον-
τας θ' ἀποφεύγωμεν νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὸ σί-
δερο, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἐνῶ τὸυναν-
τίον θὰ τὸ σπρώχνωμεν ἄνευ διακοπῆς καὶ ὀχι
ταχέως, μὲ τὸ στρογγυλὸ μέρος πρὸς τὰ ἐμ-
πρὸς καὶ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν κλωστῶν
τοῦ ὑφάσματος, πιέζοντάς τοι ἐλαφρῶς—κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ρούχα φθείρονται ὀλιγώ-
τερον.

Τ' ἀσπρόρουχα θὰ σιδερώνωνται ἀπὸ τὴν
καλὴν ὕψιν, ἐνῶ τὰ χρωματιστὰ ἀπὸ τὴν ἀντί-
θετον, τὰ δὲ δαμασκωτὰ τραπεζομάνδουλα καὶ
πετσέτες τοῦ φαγητοῦ, πρῶτον ἀπὸ τὴν καλὴν
καὶ κατόπιν ἀπὸ τὴν ἀνάποδην, ὅποτε τὰ σχέ-
διά των φαντάζουν περισσότερο. Τὰ κεντήμα-
τα, τὰ φεστόνια, αἱ δαντέλλαι καὶ ἄλλου εἴ-
δους γαρνιτούραι πρέπει νὰ σιδερώνωνται ἀπὸ
τὴν ἀντίθετον ὕψιν, πιέζοντάς τα καλὰ ἐπάνω
σ' ἕνα κομμάτι φανέλλας, ἥ ὁποία προστίθεται
ἰδιαιτέρως εἰς τὸ τραπέζι τοῦ σιδερώματος.

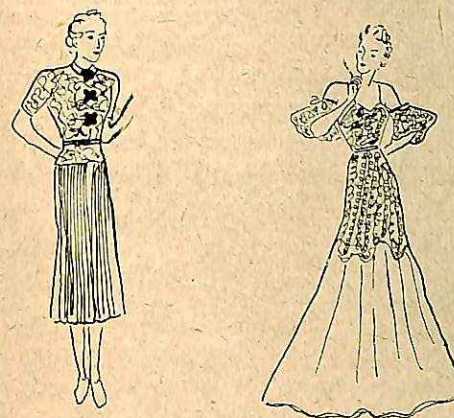
Τὰ ρούχα εἶναι ἀνάγκη νὰ στεγνώσουν τε-
λείως κατὰ τὸ σιδέρωμα, διότι ἄλλως τσαλα-
κώνονται πολὺ εὐκολα,

Τὰ ἀνωτέρω στοιχειώδη, ὅταν τηρῶμεν κα-
τὰ τὴν τόσο σημαντικὴν ἐργασίαν τῆς πλύ-
σης καὶ τοῦ σιδερώματος, θὰ ἔχωμεν μίαν ἀ-
σφαλὴ καὶ σταθερὰν οἰκονομίαν εἰς τὸν ρου-
χισμόν, τόσο τὸν ἰδικόν μας, ὅσον καὶ ὅλης
τῆς οἰκογενείας μας. **ΟΛΜΠΙΑΣ Π. ΚΟΚΚΕΒΗ**

ΜΟΔΕΣ

Ἡ καλοκαιρινὴ μόδα θυμήθηκε τὰ παλὰ
καὶ ξανάφερε τὴν ἐπιφάνεια τοὺς πλισέδες,
τὶς δαντέλλες, τὶς σοῦρες κλπ. Καὶ θὰ δοῦμε
τὸ καλοκαίρι φορέματα στύλ, μὲ δαντελλένια
γιακαδάκια καὶ πολλὰ λουλούδια.

*** Γιὰ τὸ πρῶτὸ εἶναι πολὺ ὠραία τὰ λινὰ
φορέματα. Γίνονται ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλούστε-
ρα καὶ γαρνίρονται μὲ ἕνα κεντημένο μονό-
γραμμά. Οἱ χρωματισμοὶ εἶναι παστέλ καὶ
τοὺς ζωηρεύει μιὰ ζώνη, ἕνας γιακάς ἢ ἕνας
φιόγκος σὲ σκουρότερο τόνο.

*** Στὴν ἐξοχὴ τὸ πρῶτὸ θὰ φορεθοῦν φορέ-
ματα ἀπὸ κρετὸν, μὲ φούστα στύλ καὶ τετρά-
γωνο ντεκολτέ.

*** Ἡ πλισέ φούστα εἶναι ὠραιότατη καὶ δι-
νει χάρι στὸ βάδισμα. Μαζὺ μὲ μιὰ μπλούζα
ἀπὸ χονδρὴ λινὴ δαντέλλα ἀποτελεῖ τὸ πιὸ χα-
ριτωμένο σύνολον.

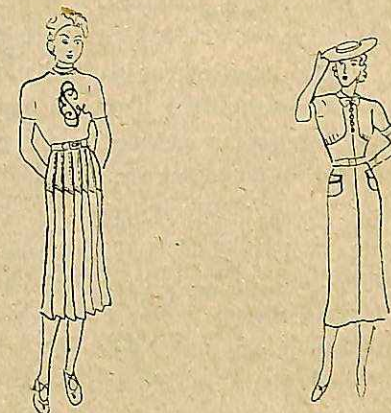
*** Ὁ τελευταῖος νεωτερισμὸς τῆς μόδας
εἶναι τὸ ἀνσάμπλ, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ φόρε-
μα ἐμπριμέ, μὲ κοντὰ μανίκια καὶ ἀπὸ πάνω
μιὰ ζακέττα χωρὶς μανίκια. Ὁ συνδυασμὸς
αὐτὸς εἶναι πολὺ πρακτικὸς γιὰ διαφόρους λό-
γους. Πρῶτον εἶναι οἰκονομία ὑφάσματος καὶ
δεύτερον δὲν ἔχει κανεὶς διπλὰ μανίκια, πού
τσαλακώνονται καὶ ζεσταίνουν τὸ καλοκαίρι.

*** Μὲ τὰ ἐμπριμέ θὰ φορευθοῦν ψάθινα κα-
πέλλα σὲ σχῆμα κανοτιέ, μὲ ἕνα μικρὸ θελάκι,
μεγάλες καπλὶν ἀπὸ γυαλιστερὴ ψάθα, γαρ-
νιρισμένη μὲ λουλούδια ἄσσορτί μὲ τὸ φόρεμα
καὶ γιὰ τὸ θράδιν μικρὲς ἀνθισμένες τόκ.

*** Ἰὰ λουλούδια εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ κά-
θε τουαλέττα. Στολίζουν τὰ καπέλλα καὶ τὰ

φορέματα καὶ δίνουν ἕνα δροσερὸ τόνο στὴν
ἐμφάνισιν.

*** Οἱ διάφοροι παρισινοὶ οἴκοι ἀκολουθοῦν
γιὰ τὰ ἀπογευματινὰ φορέματα ὅλοι τὴν ἴδια
γραμμὴ. Αὐτὸ ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ γιὰ τὶς
θραδυνὲς τουαλέττες. Κάθε ἕνας δημιουργεῖ
τὰ φορέματά του στὴν ἐποχὴ πού προτιμᾷ :
Ντιρεκτουάρ Δευτέρας Αὐτοκρατορίας, Λουδο-
βίκου, Φιλίππου ἢ Λουδοβίκου ΙΔ'.

*** Ὁ οἶκος Ζὰν Πατοῦ, ἐπὶ παραδείγματι,
κάνει γιὰ τὸ θράδιν κρινολίνα, γαρνιρισμένα μὲ
βελοῦδινους φιόγκους καὶ λουλούδια. Τὰ ντε-
κολτέ εἶναι μεγάλα, μὲ τοὺς ὤμους ἔξω καὶ
φαρδὺὰ μανίκια.

*** Τὰ φορέματα τοῦ Λυσιέν Λελόγγ θυμι-
ζουν τὴν ἐποχὴ τοῦ Ναπολέοντος. Ἔχουν τὴ μέ-
ση πολὺ ψηλά, ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ στήθος.
Εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δαντελλένια, στολι-
σμένα μὲ φιόγκους.

*** Δὲν ἔχομε λοιπὸν παρὰ νὰ διαλέξουμε
τὴν ἐποχὴ, πού προτιμᾶμε καὶ τὸ φόρεμα, πού
μᾶς πηγαίνει ὠραιότερα καὶ θὰ εἴμαστε μέσα
στὴ μόδα. **Μ. Β.**

Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας παρελήφθη στὸ προηγούμενο
τεῦχος τῆς «Ἑλληνίδος» τὸ ὄνομα τῆς κ. **Ἀλεξάνδρας Μαν-
τζουλίνου**, πτυχιούχου νομικῆς, ὡς μέλος τῆς Ἑκτελεστικῆς
Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε. Σ. Ε.

“L'HÉLLÉNIS,”

Organe mensuel du Conseil National des
Femmes Héliennes

Rédaction-Administration : Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Avril 1938

Une pouponnière modèle.—Grâce à l'intérêt dont a fait preuve, le ministre-gouverneur de la Capitale, Meur Kotzias, Athènes possède aujourd'hui un hôpital modèle pour bébés abandonnés.

Cet établissement, digne d'être comparé aux fondations similaires européennes les plus modernes honore la capitale et la science. Des installations ultra perfectionnées, des infirmières spécialisées, sous la surveillance d'un service composé des sommités médicales de notre ville, assurent des soins parfaits à 800 bébés.

L'établissement s'occupe également de trouver des parents adoptifs offrant le maximum de garantie d'honorabilité, à ceux des bébés qui malgré les efforts tentés par le conseil, n'ont pu être gardés par leur mères.

Le ministre de Grèce à Berlin, Meur Rangabé, a remis à Mme Lèna Rifental une branche d'olivier grec, pour son film très réussi sur les jeux Olympiques de 1936.

Après la loi sur les prix littéraires et artistiques, la loi sur les lettres et les arts vient d'être publiée, ces deux mesures contribueront très efficacement à l'essor d'une plus grande activité spirituelle et artistique.

A Athènes sous le nom: «Foyer National des

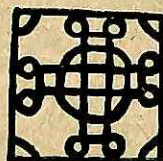
femmes hellènes» a été fondée sans bruit, une ligue ayant pour but le réconfort moral des populations non réunies à la mère Patrie, la conservation des richesses et des reliques populaires, et en général la sauvegarde et la continuité des traditions historiques de la Grèce.

Le travail méthodique de la ligue s'appuiera sur la science, que l'élan patriotique viendra renforcer.

L'exposition travail et Récréation qui a eu lieu au Zappeion du 3 au 23 Mai, a obtenu un vif succès. L'initiative de cette exposition a été prise par le bureau: «Travail et Récréation» dont le siège central se trouve à Berlin. 61 nations sont affiliées à cette organisation. Ces expositions ont pour but de faire connaître au monde les efforts faits par l'Etat et les entreprises privées pour protéger et divertir la classe ouvrière.

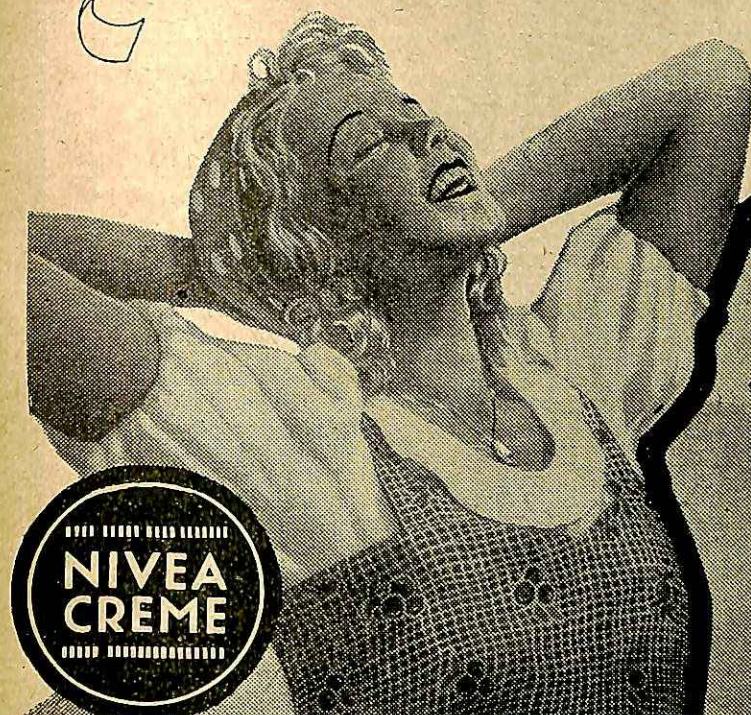
La section allemande nous a présenté dans un ensemble d'un goût parfait les maquettes des nouveaux centres ouvriers: théâtres, salles d'athlétisme, piscines etc. créés en Allemagne. Certes il a été largement prouvé combien le National Socialisme tient à la prospérité et au bien être de la classe ouvrière. A la section grecque, dans un rayon d'action plus réduit, nous avons admiré des établissements similaires créés par les grandes entreprises industrielles.

Le C. N. F. H. applique depuis quelques mois déjà un programme pour le délassement de l'ouvrière. Il organise tous les dimanches une matinée récréative pour les élèves de son école du soir, qui, pour la plupart sont des ouvrières. Ces réunions se terminent toujours par un solide goûter.

Παρακαλούνται αἱ συνδρομητρίες, ὅσες δὲν ἔχουν πληρώσει τὴ συνδρομὴ των, νὰ τὴν ἀποστείλουν εἰς τὰ γραφεῖα μας. Ὅσαι ἀπὸ τὶς συνδρομητρίες μας δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὸ περιοδικὸ ἢ ἀλλάζουν διεύθυνσιν, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιοῦν.

Α! ὁ ὥραϊος ἀνοιξιᾶλικος ἥλιος!

Τί καλὸ ποὺ κάμνει!

Τὸ δέρμα μας ὅμως ἔχει ξεσυνηθίσει καὶ εἶναι εὐαίσθητον. Δι' αὐτὸ ἄς τὸ τρίβωμεν καλὰ μὲ κρέμα NIVEA. Ἡ EUCERIT, τὴν ὁποίαν περιέχει ἡ κρέμα αὐτή, προφυλάττει καὶ δυναμώνει τὸ δέρμα. Ἔτσι δυνάμεθα νὰ ἀπολαύσωμεν τὸν εὐεργετικὸν καὶ ζωογόνον ἀέρα καὶ ἥλιον χωρὶς νὰ φοβούμεθα τὴν βλαβερὰν ἐπίδρασιν των. Ἡ NIVEA ἔχει διπλὴν ἐνέργειαν. Χαρίζει δροσεράν, διὰ ὅψιν καὶ τρυφερὸν βελουδένιο δέρμα.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία καὶ μισοπωλεῖα
Τὸ μικρὸν κυτίον δρχ. 8,50, τὸ μεγαλύτερον δρχ. 15, τὸ μέγαλον δρχ. 30.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Νομικὸν Γραφεῖον

Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

Παρέχει δωρεὰν συμβουλὰς

Ἐκάστην Πέμπτην 12 - 1 μ. μ.

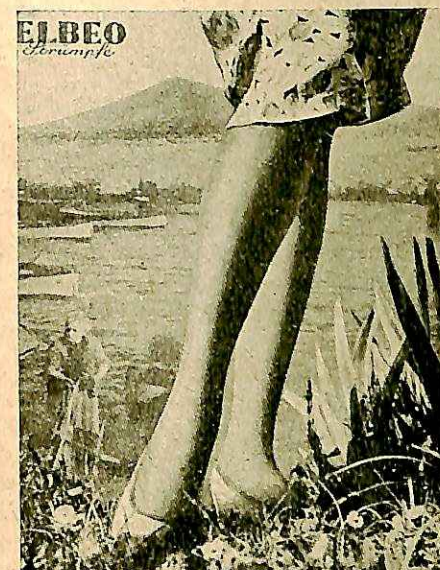
Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Ἐφαρμόζεται με μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν. Παρέχεται
ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμὴν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικιλμάτων με τὸν ΜΑΛΛΟΡΑ-
ΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ κοπτικῆς με ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτε-
ρικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ELBEO

Ἡ καλύτερα Κάλτσα
γιὰ τὸν καλύτερο κόσμον

Πυκναὶ περιπάτου
καὶ διαφανεῖς ἀνάποδες
βραδυνές.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ
Καταστήματα εἰς τιμὰς ἀπολύτως
ὠρισμένας.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΣΙΑΚΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Μητροπόλεως 44-46 — Τηλέφ. 21-315

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ **OREODONT** ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΑΡΙΝΑ ΚΑΙ ΘΕΡΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

N. Γ. ΣΟΦΟΥ Α.Ε.

Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἀθηναῖδος

Λευκὰ εἶδη Ἀγγλικά διὰ προίκας

ΣΤΟ ΛΙΠΟΣ

ΤΑΛΜΑ

Μπορείτε να ελπίζετε άβυσσως την επιτυχίαν των φαγητών και δυνάμεων βαλ

Ο τύπος του λίπους τούτου είναι εν Ελλάδι παντελώς

ΝΕΟΣ

Εις σύνδεσιν, γεύσιν καί θρεπτικότητα

ΤΟ ΤΑΛΜΑ

είναι εφάμιλλον των άριστων ποιότητος Εύρωπαϊκών Λιπών

ΜΗΝΥΤΩΡ

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ **Α.Β.ΧΑΪΤΑΣ**
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 27 • ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 24-406

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Όδός 'Αλεξάνδρου Σούτσου 26

Άνοικτόν καθ' έκαστην

ώραι 4 1/2 — 6 1/2 μ. μ.

Πλήν του Σαββάτου

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1937), 10.271.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θήρα	Μιτυλήνη
Ἀργίριον	Ἰθάκη	Ναύπακτος
Ἀργινά	Ἰστιάδα (Ζηροχώριον)	Ναύπλιον
Ἀθήναι:	Ἰωάννινα	Νιγρίτα
Υπ)μα, ὁδὸς Μητροπόλεως 9	Καβάλλα	Ξάνθη
» ἐν Καλλιθέᾳ	Καλιβρυτα	Ὀρεστιάς
» ἐν Νέᾳ Ἱωνίᾳ	Καλάμαι	Παξοὶ
» ἐν Παγκρατίῳ	Καλαμπάκα	Παπάδος (Μυτιλήνης)
Αἴγιον	Καρδίτσα	Πάτραι
Ἀλεξανδρούπολις	Καρλόβαση (Σάμου)	Πειραιεὺς
Ἀλμυρὸς	Καρπενήσιον	Πλωμάριον (Μυτιλήνης)
Ἀμαλιάς	Καρναὶ ("Ἅγιον Ὅρος)	Πόρος
Ἀμύνταιον (Σόροβιτς)	Καστοριά	Ποταμὸς
Ἀμφίκλεια	Κατερίνη	Πρέβεζα
Ἀμφισσα	Κέρκυρα	Πύλος
Ἄνδρος	Κιλκίς	Πύργος
Ἀργοστόλιον	Κοζάνη	Ρεθύμνη (Κρήτης)
Ἄρτα	Κομοτινή	Σέρραι
Ἀταλάντη	Κόρινθος	Σητεία (Κρήτης)
Βέροια	Κύθηρα	Σικωνία (Κιάτον)
Βόλος	Κύμη	Σκιάθος
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σουφλίον
Γύθειον	Λαγκαδᾶς	Σπάρτη
Δημητσάνα	Λαμία	Σύρος
Διδημότειχον	Λάρισσα	Τρίκαλα
Δράμα	Λεβάδεια	Τρίπολις
Ἔδεσσα	Λευκάς	Φάρσαλα
Ἐλασσών	Λήμνος	Φλώρινα
Ἐλευθεροῦπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χαλκίς
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χανιά (Κρήτης)
Ἡράκλειον (Κρήτης)	Μεσολόγγιον	Χίος
Θεσσαλονίκη	Μεσσήνη	
Θήβαι		

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡῶΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.350.000